Nº 4: L'AGRUPAMENT I EL SEU ENTORN

— Apunts del Cau

Edita:

escoltes catalans — l'associació laica de l'escoltisme català

Amb el suport de:

Fundació Escolta JOSEP CAROL

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya

VINE AL CAU, AGRUPAMENT ESCOLTA

ESCOLTES CATALANS

crèdits:

Escoltes Catalans, 2010
C/ Mare de Déu del Pilar, 18 - 08003 Barcelona
ec@escoltes.org - www.escoltes.org

Edita: Escoltes Catalans
Disseny i maquetació: Berta Hernàndez - comunicació gràfica
Correcció i traducció lingüística: Tradnologies
Impressió: Cevagraf, s.c.c.l.
Dipòsit Legal: B-1179-2011
Desembre de 2010

Nº 4: L'AGRUPAMENT I EL SEU ENTORN
— Apunts del Cau

Introducció

Escoltes Catalans és una associació que promou la participació social i està atenta i oberta a les realitats i problemàtiques del món, s'implica a la construcció de la societat i educa en la participació dels seus infants i joves que conformen el moviment.

Per això EC sempre ha fomentat i potenciat el treball en xarxa tant a nivell local, amb el treball de la visibilitat i les relacions exteriors dels agrupaments escoltes al seu entorn més proper, com a nivell nacional o internacional.

Tot això s'ha vist reflectit als darrers anys, entre d'altres, per la participació i implicació de l'associació en dos projectes. D'una banda, els Plans Educatius d'Entorn, una iniciativa de cooperació educativa que coordina les accions educatives que es desenvolupen en un barri o poble. I d'altra banda, en el projecte Calidoscopi, que pretén que la realitat cada vegada més multicultural de la societat catalana quedi reflectida a les entitats i associacions dedicades a l'educació en el lleure, com a possibles espais de trobada i intercanvi.

Per tant, el document que teniu a les mans és fruit d'un intens procés de treball que s'ha anat realitzant des de l'Àrea de Política de Joventut de l'associació. *L'Agrupament i el seu entorn* pretén esdevenir una eina de suport en quant a les relacions que com agrupament establim amb el nostre entorn i un recurs on compartir algunes idees referents a la capacitat de transformar i participar a l'entorn.

sumari

A) De què estem parlant quan parlem de l'agrupament i l'entorn 6

A1. La implicació en el nostre entorn

A2. Requisits per a unes bones relacions amb l'entorn: discurs, relacions, actitud

B) Qui som i què fem? 14

B1. Qui som i què fem?

B2. Preguntes freqüents a un cap

C) L'entorn de l'agrupament 22

C1. Com detectar interlocutors

C2. Interlocutors

C3. Espais de Treball

C4. El paper de l'agrupament a les xarxes: reptes i potencialitats

Eines 36

1 Locals 38

2 A qui li expliquem? Adequació del missatge 44

3 Graella d'interlocutors: accions per dur a terme 45

4 Coneguem les associacions del nostre entorn 50

5 Complicitats i tensions, què passa a l'entorn social de l'agrupament? 51

6 Els centres educatius; possibilitats 54

7 Dinàmica dels valors 55

8 Treballar en xarxa 56

9 Distància envers els altres agents 58

10 Pla de comunicació 59

11 Educar en la participació 62

12 El representant 64

13 Apunts bibliogràfics 65

Bibliografia 66

AMENT I L'ENTORN - DE QUÈ ESTEM PARLA

A) De què estem parlant quan parlem de l'agrupament i l'entorn

Un escolta és qui, sense esperar res a canvi, educa infants i joves perquè creixin convivint amb uns valors amb la finalitat que esdevinguin persones compromeses amb ells mateixos, amb els altres i amb el seu entorn. Persones que, en definitiva, promoguin els canvis socials que creguin necessaris i, així, transformin la societat.

Però, per què associem de manera natural la idea que és necessari transformar l'entorn com a missió pròpia d'un escolta?

Podríem sentir-nos satisfets amb la transmissió d'actituds i aptituds que duem a terme els educadors i les educadores, setmana rere setmana; contents de fer viure una aventura a infants i joves que, sabem del cert, els farà reflexionar i viure d'acord amb els valors que creiem que manquen a la societat.

No obstant això, als agrupaments sabem que l'impacte de l'acció educativa és molt més ampli que el fet educatiu en si mateix, essencialment per dues raons.

La primera és que a l'agrupament s'**educa en la participació**. Són els infants i joves els qui treballen per al seu projecte, els qui decideixen i s'organitzen, emprant una metodologia que fa possible que aquells que passen pel cau tinguin la capacitat de responsabilitzar-se i tirar endavant els seus projectes col·lectius. Així mateix, els i les caps aprenem a participar a mesura que desenvolupem la nostra tasca, assumint la corresponsabilitat de liderar el projecte de l'agrupament, i entenent que aquest **lideratge** s'absté de les connotacions que sovint s'hi associen com a capacitat autoritària i poc col·laborativa. Contràriament a això, els espais de debat i decisió són espais de creixement i d'aprenentatge per a tothom, i liderar sota aquests requeriments participatius és el que proporciona un valor afegit al paper de cada jove involucrat a l'agrupament.

La segona raó té a veure amb aquella frase escolta que hem sentit tants cops: "mirem de deixar el món millor que no l'hem trobat". En aquesta frase, a banda de la voluntat d'esforçar-se, també hi trobem la voluntat humana de **tenir cura del propi entorn**; de voler incidir i aportar la pròpia veu i les pròpies accions per millorar el que som i el que podem ser com a col·lectiu.

És aquesta voluntat, i no pas cap altra, que ens empeny a millorar dia a dia allò que fem a petita o gran escala. Es tracta del procés d'interessar-se pel que succeeix al nostre entorn, mirar d'entendre-ho, analitzar-ho i **aportar-hi** el nostre granet de sorra, segurament la part més important del procés.

A1. La implicació en el nostre entorn

A1.1 L'agrupament com a agent social

La socialització és el procés mitjançant el qual els individus que formen part d'una societat aprenen unes normes, uns valors i una forma de percebre la realitat que els donaran les capacitats necessàries per viure harmònicament en societat. El procés de socialització es produeix gràcies als agents socials.

Escoltes Catalans, com a entitat que contribueix a aquest procés de socialització, esdevé un agent social en tant que:

- És una associació que promou la implicació social i està atenta i oberta a les realitats i problemàtiques del món.
- Participa en la construcció de la societat.
- Educa en la participació dels seus infants i joves.
- S'implica en l'esdevenir del seu entorn local pensant en la globalitat.

Com a ciutadans i ciutadanes responsables, els escoltes som membres actius de la comunitat de la qual formem part. L'agrupament esdevé agent social de la seva comunitat, ja que eduquem els infants i joves per tal que esdevinguin ciutadans que participin activament en el seu entorn més proper, l'espai que coneixem de primera mà i, per tant, l'idoni on poder canviar allò que no ens satisfà. És agent social en tant que dinamitzador de la col·lectivitat, en tant que vol aportar el seu punt de vista, incidir en el seu entorn i millorar-lo.

Per tant, trobem que a l'agrupament hi ha la voluntat d'**incidir educativament en els infants i joves**, amb la col·laboració dels pares i mares, que decideixen lliurement dur als seus fills al cau i conformen, col·laborativament amb els i les caps, una relació amb la intenció de millorar l'acció educativa que tenim a l'agrupament.

Però, més enllà de la transmissió que fem amb l'acció educativa, el fet de proporcionar al nostre entorn un espai educatiu des d'una entitat de **base voluntària i compromesa**, i un projecte educatiu amb un mètode d'aprenentatge participatiu, proporciona als membres de l'agrupament un arrelament local i unes actituds crítiques i alhora constructives, que són la base de la participació de l'agrupament al seu entorn.

Política: l'exercici d'incidir en la col.lectivitat:
L'escoltisme té una voluntat d'interessar-se i incidir en la vida col.lectiva que respon a la concepció més àmplia del terme política. El fet de cuidar-se de l'entorn, de la "cosa pública", és tasca de cadascun dels ciutadans i ciutadanes que formen part d'un col.lectiu.

Participació en la vida col.lectiva:
(...) s'ha d'assolir la participació activa i compromesa a la vida social amb criteris propis, amb mentalitat crítica no conformista, però positiva, i amb esperit de justícia i de sacrifici dels privilegis personals en benefici del bé comú.
"Dossier verd" d'Escoltes Catalans.

La **participació en el nostre entorn** està reflectida als nostres valors, i demana d'una **actitud constant**, ja que no pot ser entesa com una finalitat en si mateixa, sinó com un procés. Un aprenentatge bidireccional a través del qual participem a la societat de la qual formem part per tal de millorar-la en el moment actual i de cara al futur.

A cada agrupament es viu aquest procés d'aprenentatge de manera constant. Des del primer moment en què estem en contacte directe amb el nostre municipi ens interessem per aquelles situacions que afecten els qui hi viuen, i prenem una actitud envers a aquesta anàlisi.

És un exercici permanent que ens fa sentir-nos identificats amb el que succeeix i alhora donar-hi una resposta des de la nostra capacitat com a agent social.

Estratègia local - resposta global

L'agrupament escolta té un gran component d'arrelament al seu entorn. Es així perquè els canvis desitjats a la societat tenen un impacte global arreu del món a través d'accions que es realitzen en l'àmbit local. Al món hi ha 40 milions d'escoltes treballant des del seu context local per mirar de millorar la realitat en termes globals.

A1.2 L'agrupament com a espai d'educació en la participació

La nostra voluntat de ser part activa de la societat no pot consistir a estar amatents als projectes i moviments que es generin al nostre voltant; hem de ser capaços de generar projectes d'intervenció social de manera autònoma, creant també **l'hàbit i la inquietud** d'incidir en l'entorn entre els nostres infants i joves.

L'agrupament és el marc idoni per treballar l'**educació en la participació.** Als agrupaments escoltes ens organitzem democràticament, de manera que tothom que hi participa se sent part i responsable del que succeeix. De manera progressiva, des de follets fins a clan, els hàbits participatius i la visió de tenir cura del grup (sigui el grup d'iguals o la col·lectivitat de manera més extensa) es van assumint a mesura que l'infant creix.

Educar en la participació: la metodologia que utilitzem als agrupaments escoltes es basa en el fet que l'infant/jove «aprèn fent», és a dir, el procés educatiu esdevé en tant que s'experimenta i, així, vivencialment, s'assumeix un aprenentatge.

Al cau fem un **treball constant i progressiu per tal d'aprendre a participar**: una unitat de follets que estableix consensuadament unes normes de grup; una unitat de llops que aprèn a construir la seva opinió i entendre la dels altres; una unitat de raiers on els pro-

cessos de debat han de contenir el respecte a les opinions dels altres; una unitat de pioners quan analitza el món més enllà del seu grup per passar a interessar-se per la vida col·lectiva, o bé una unitat de clan quan pensa un projecte amb l'objectiu de millorar el seu entorn.

En tots els casos s'evidencia un procés bàsic: **escoltar, analitzar, aportar.** Per tal que la participació comprengui un procés educatiu, és important que es treballi el **compromís**. Per tant, allò que reflexionem i decidim tot treballant-ho amb la nostra unitat ha de poder esdevenir un compromís assumit per cadascun dels seus integrants i, de manera més explícita, fins i tot per la unitat. De maneres de fer-ho n'hi ha moltes, segons el treball que vulguem fer; sobretot, han de ser adequades a l'etapa evolutiva de l'infant.

En darrer lloc, no podem oblidar el **rol de referent** que tenim els i les caps envers els infants i joves. Si els caps no treballem per tenir aquests hàbits i inquietuds de participació, tampoc els transmetrem als infants i joves que ens visualitzen com a referents.

L'eina 11 ens proposa una dinàmica de reeducar en la participació a les unitats. Podeu trobar més informació sobre com educar en la participació a l'apartat de referències bibliogràfiques d'aquest document.

Tot i que la implicació en la vida col·lectiva és un valor propi, encara podríem preguntar-nos per què cal que establim relacions amb el nostre entorn.

Com agent social amb voluntat d'incidir, l'agrupament ha de cercar els mitjans per tal d'actuar en aquesta direcció. Per aconseguir-ho, hem de tenir en compte que hi ha una **diversitat d'agents** que participen en el procés de construcció social i és imprescindible establir-hi relacions.

Hem de tenir en compte que aquestes relacions que establim al nostre entorn formen part d'una **estratègia** per posicionar la nostra proposta en aquells espais que creguem interessants. De la mateixa manera, el fet de compartir amb els diversos agents socials ens aportarà una **visió més àmplia** i un enriquiment que revertirà, en definitiva, en l'agrupament.

No direm que les solucions a tots els problemes de l'agrupament passen per tenir unes bones relacions amb l'entorn, però sí que és cert que en qualsevol dels processos que engeguem, caldrà tenir en compte una part de relacions exteriors que ens ajudarà a assolir el que ens hem proposat.

L'eina 1 ens proposa una dinàmica per treballar a Consell com ens podem beneficiar d'aquestes relacions amb l'entorn.

A2. Requisits per a unes bones relacions amb l'entorn: discurs, relacions, actitud

Fins ara hem vist quin sentit pren la interacció amb l'entorn per a l'agrupament. En aquest apartat ens preguntem què ens cal per tenir unes bones relacions amb l'entorn.

A2.1 El discurs i la comunicació

Per tal de bastir una bona xarxa de relacions amb el nostre entorn, cal que siguem capaços d'explicar qui som i què fem.

Les activitats que fem cau a cau són una carta de presentació molt vàlida del que fem. Amb tot, cal que tinguem en compte que no ens coneix tothom qui ens envolta i, per tant, cal fer arribar el que fem més enllà de les portes de l'agrupament. Per fer-ho, cal tenir en compte que el que estiguem fent arribar al nostre entorn sigui un impacte de qualitat educativa. És a dir, que la **qualitat d'allò que fem sigui el missatge permanent**.

Allò que fem és discurs. Ens presenta, ens defineix.

D'altra banda, les relacions que establim amb el nostre entorn requereixen també saber explicar **qui som** d'una manera entenedora i adequada al nostre interlocutor.

A2.2 Relacions amb agents socials de l'entorn

Al nostre entorn tenim molts agents socials amb qui establir relacions fora de l'agrupament per tal de mirar d'aprendre i fer la nostra aportació per a la consecució d'un objectiu.

Pensar que la tasca de l'agrupament tan sols s'estructura de portes endins seria oblidar-se que la finalitat de tot plegat és aportar a la nostra col·lectivitat.

Per tant, és important conèixer quins **espais** hi ha al nostre entorn, quins col·lectius hi participen. Cadascun d'ells agents té una voluntat d'incidir en la col·lectivitat pròpia.

Resumim alguns dels espais més rellevants per a la tasca de l'agrupament a la llista següent:

- L'Administració
- Centres educatius
- Les entitats
- Els moviments socials
- Els consells locals de joventut o plataformes

Al punt B d'aquest document parlarem més àmpliament sobre com adreçar-se amb un bon discurs i una comunicació adequada.

Per tant, primer de tot hem de **conèixer els agents i definir quina voluntat tenim d'establir-hi una relació**, més enllà de les mancances que tinguem o dels objectius que ens fixem, fins i tot pensant en quina aportació pot fer l'agrupament a aquests agents que cap altre agent pot fer.

No som l'únic **agent social** que actua al nostre entorn i, per tant, conèixer qui està treballant en el mateix àmbit que nosaltres pot resultar enriquidor i alhora pot forjar un contacte que pot fer millorar la nostra tasca.

D'aquesta manera, podem parlar de la **complementarietat dels agents socials**. Cadascun dels agents que treballen en una comunitat és expert en un àmbit, i es poden complementar els uns als altres. Això vol dir actuar conjuntament per satisfer les necessitats existents i treballar en xarxa per fer front als nous reptes i demandes que la societat constantment planteja.

Això passa sobretot per tenir una **implicació forta en l'àmbit local** com a agrupament. L'escoltisme s'ha implicat en xarxes i plataformes territorials i n'ha liderat amb l'objectiu de treballar plegats per aconseguir una millor consecució dels nostres objectius.

A l'apartat C fem una anàlisi més exhaustiva del rol dels diferents agents socials.

La importància d'establir vincles amb altres agents socials no és altra que la de **treballar conjuntament per tal d'assolir una finalitat**. És a dir, sovint ens plantejarem un repte que potser també es proposa assolir un altre col·lectiu. Si ho sabem i treballem plegats, segurament obtindrem millors resultats. O en altres casos, el treball conjunt amb un altre agent permetrà arribar més enllà de les mancances o limitacions de les nostres associacions.

Les aliances. La incidència en l'entorn pot veure's truncada si no tenim una visió global dels altres agents que també tenen una mateixa voluntat, tot i que potser no dins dels mateixos paràmetres que nosaltres (amb els mateixos valors o principis). Establir aliances amb altres agents socials propers, conèixer-se, establir acords i donar-nos suport mútuament incrementa la capacitat d'arribar a la societat.

A2.3 Escoltar, analitzar, proposar

Per desenvolupar intercanvis positius amb el nostre entorn, cal que tinguem en compte quin paper tenen els agents que participem en aquest procés, allò que volem aportar i des del cau i allò que es vol aportar des d'altres espais per respondre a aquest canvi.

A continuació es proposen algunes accions:

1. L'anàlisi de les necessitats i les expectatives de la comunitat de manera regular, ja que les necessitats de la societat evolucionen constantment.

2. El manteniment d'una comunicació amb el nostre entorn per tal d'estar alerta als canvis que presenta i mostrar en quina mesura responem a les necessitats i als reptes que s'hi esdevenen.

3. La definició d'estratègies i accions que volem dur a terme per tal de prendre part en la col·lectivitat, tot aportant la nostra posició d'acord amb els nostres principis, i, si s'escau, fer-ho de la mà d'aquells amb qui coincidim en la mateixa voluntat d'incidir socialment.

Cal conèixer el nostre entorn i reflexionar sobre els nostres punts forts i febles, i a partir d'aquests, decidir quines accions podem dur a terme per aconseguir els nostres objectius.

És molt important no actuar per inèrcia. Sovint a l'agrupament mantenim relacions amb altres agents que no tenen més objectiu que la relació en si mateixa i, per tant, no hi ha més repercussió que el contacte que existeix. El més important és, doncs, saber per què ens volem relacionar amb uns o altres.

OMIQUÉ FEM.!
R

B) Qui som i què fem?

Hi ha qüestions del nostre discurs que són definitòries i que ens ajuden a explicar de manera concisa qui som. De vegades ens trobem amb entrebancs per explicar les idees o els aspectes que ens caracteritzen, o d'altres succeeix a la inversa: expliquem basant-nos en petits exemples dispersos qui som i ens falta resumir en un missatge global què és el que volem dir.

El cert és que no hi ha una fórmula concreta, però en aquest cas veiem clarament que per assolir la fita hem de transmetre un missatge a interlocutors ben diferents: el director de l'escola o de l'IES, els pares i mares de l'AMPA, els joves de l'institut... El que està clar és que aquest missatge serà diferent segons l'interlocutor i segons el nostre objectiu. Per a això cal tenir un discurs ben estructurat.

EC qui som què fem AGRUPAMENT ESCOLTISME AGRUPAMENT pares i mares IES qui som associacions CEIP EDUCACIÓ missatge què fem AGRUPAMENT interlocutors AMPA joves infants discurs barri administració

B1. Qui som i què fem?

El primer pas per presentar el nostre projecte educatiu és clarificar i estructurar un discurs associatiu: qui som i què fem.

Escoltes Catalans és una associació educativa juvenil que aplega 4.000 infants i joves en una quarantena d'agrupaments escoltes a 13 comarques del país. Té com a principis ideològics la laïcitat, la coeducació i la catalanitat, i concep l'educació com a eina per transformar les circumstàncies que generen injustícia a la societat. EC creu que aquesta transformació només pot assolir-se per la formació de les persones a través d'una educació integral que possibiliti el desenvolupament de totes les aptituds personals en un ambient de formació objectiva, de participació, de llibertat, de respecte al noi/noia i d'esperit obert, crític i constructiu que el/la faci capaç d'incidir en el procés d'alliberació personal i social.

A l'hora d'explicar qui som, podem servir-nos d'alguns exemples del que fem per il·lustrar el contingut del que volem transmetre. Podem explicar uns campaments per tal d'emfatitzar el treball de convivència a les unitats com a culminació del treball fet durant el curs o l'oportunitat de treballar al medi natural com a eina educativa.

Per posar ordre a les idees és interessant que fem esment a la diferenciació entre principis, valors i mètode:

PRINCIPIS: els principis es recullen a la declaració de principis i són els que defineixen la raó de ser de l'associació, és a dir, la seva naturalesa i els seus objectius fonamentals. Resumeix les idees que comparteixen els seus membres i que fonamenten el seu compromís. Els tres principis bàsics d'Escoltes Catalans són la coeducació, la laïcitat i la catalanitat.

VALORS: els valors són el projecte educatiu de l'escoltisme, que treballa per observar la realitat, criticar allò que no ens agrada i actuar per canviar-ho. I això ho fem **educant en valors** els infants i joves perquè es converteixin en ciutadans responsables que participin activament en la seva comunitat. Es tracta de l'educació en valors per a la transformació social. Els valors es troben recollits al ***Dossier verd*** en forma d'objectius educatius.

MÈTODE: com bé diu el document ***Mètode General***, la tasca educativa d'EC no es defineix només a partir dels principis de l'associació i dels seus objectius educatius, sinó que la metodologia utilitzada també és una característica definitòria important.

El mètode escolta es caracteritza per:

La pedagogia de l'acció: l'aprendre fent.
El compromís, la decisió de viure segons els principis del moviment escolta del qual formem part.
Les etapes educatives.
El marc natural i social.
La unitat.
L'ambientació.

B2. Preguntes freqüents a un cap

Fer-nos algunes preguntes freqüents del que diem quan expliquem què som és un bon exercici per establir un discurs entenedor. Alhora, podem tenir a mà alguns recursos comunicatius que ens ajudaran a complementar el missatge.

Escoltes Catalans i, per tant, l'agrupament, és l'associació laica catalana. I també dieu que sou coeducatius. Què vol dir això?

La **laïcitat** és un dels principis bàsics d'EC. És una forma d'actuar, un estil de convivència. És compartir el dret de tots a la llibertat. És acceptar tothom tal com és sense discriminacions prèvies, sense imposar mites ni creences.

La laïcitat de l'associació garanteix que ningú no se sentirà estrany entre nosaltres per raó de les seves creences o opinions. Que tothom trobarà comprensió i tolerància i que no se'l discriminarà per aquestes raons.

Un altre dels principis bàsics de l'associació és la **catalanitat**. Escoltes Catalans emmarca la seva pedagogia en el context català, entenent com a tal el conjunt de nexes i relacions geogràfiques, històriques, culturals, lingüístiques i socials que defineixen els Països Catalans i les persones que hi viuen. Per tant, la seva acció educativa està dirigida a tots aquells nois i noies que integren la població del país i el seu treball s'arrela en aquest territori.

Pel que fa a la **coeducació**, el tercer principi de l'entitat, Escoltes Catalans educa nois i noies conjuntament en una vivència de llibertat personal i col·lectiva per a la consecució d'una societat en la qual l'home i la dona estiguin alliberats de tota servitud. Una educació que no es fonamenta en funció dels rols sexuals i on nois i noies aprenen conjuntament, transmetent valors i actituds per tal que esdevinguin persones compromeses en la tasca de la igualtat d'oportunitats entre gèneres.

"Reflexions en Veu Alta", Laïcitat i Coeducació: són llibres de petit format que aglutinen la filosofia de l'entitat, recollits en 6 llibres diferents. Ens poden ser útils si volem complementar el nostre discurs amb l'equip directiu d'un centre docent.

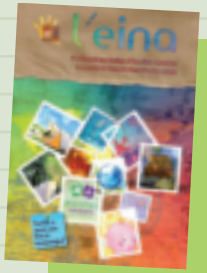

La revista l'eina: és la publicació d'Escoltes Catalans adreçada als i les caps de l'associació. S'hi tracten temes relatius a la dinàmica associativa, amb articles generats pels agrupaments i els equips associatius, sobre els projectes que s'estan duent a terme.

Escoltes Catalans forma part d'un moviment mundial, l'escoltisme. Què vol dir això?

El moviment escolta té una història de més de cent anys i actualment està present a 136 països amb 40 milions d'escoltes arreu del món. Els principis fonamentals de l'escoltisme són compartits entre tots els agrupaments escoltes d'arreu del món, i els valors i el mètode també són els mateixos. Evidentment, la realitat nacional i social de cada país no és sempre la mateixa i, per tant, sempre existeix una adequació nacional, però la gratuïtat, el compromís, l'apartidisme, i la voluntat de transformar la societat és comuna a tots.

Treballeu basant-vos en uns valors, però quins són aquests valors?

Tots els agrupaments d'EC comparteixen els mateixos valors: l'esforç; el respecte, envers un mateix, envers els altres i envers l'entorn que ens envolta, tant natural com social; l'estima del nostre país, sempre respectant totes les altres identitats nacionals; la participació a la vida col·lectiva, amb la voluntat d'acabar amb les injustícies socials i fent de la nostra ciutat/barri un lloc més actiu i dinàmic; la responsabilitat; la sinceritat; l'honestedat; la solidaritat; l'austeritat, l'alegria i l'optimisme. Tot això mitjançant un compromís conscient i voluntari.

Tal i com s'ha dit anteriorment, tots aquests valors es troben recollits al *Dossier verd* en forma d'objectius educatius.

La revista Escoltes Catalans: és la revista quadrimestral que editen Escoltes Catalans i la Fundació Escolta Josep Carol. En ella es tracten periòdicament temes relatius a l'associació, a la societat, a l'educació... La podem donar a pares i mares, a centres docents i a l'Administració pública com a document que recull de manera dinàmica què és l'escoltisme.

El Tip de viure: és l'eina de comunicació adreçada a pares i mares, on es recullen les idees i els valors que volem transmetre, així com la metodologia de l'acció.

La metodologia escolta és la de "l'aprendre fent". Què vol dir això?

L'aprendre fent descriu una educació vivencial. És a dir, que és a través de l'experiència i la convivència que flueix l'acció educativa.

Més específicament, ***aprendre fent*** vol dir:

- Aprendre mitjançant l'observació, l'experimentació i l'activitat personal.
- Treballar en petits grups, per descobrir i acceptar progressivament la idea de responsabilitat i aprendre a ser autònoms.
- Utilitzar activitats estimulants i basades en els interessos dels infants i joves: jocs, dinàmiques, debats, tallers...
- Treballar el compromís, tenint sempre en compte que no és un objectiu, sinó un mitjà per assolir els objectius que ens hem marcat.

Per a cada grup d'edat hi ha un mètode que adapta, a través de les etapes educatives, l'aprendre fent. A més a més, hi ha un *Mètode General* que defineix la metodologia utilitzada dins la tasca educativa de l'associació.

Quina diferència hi ha entre un esplai i un agrupament escolta?

L'esplai va néixer en part des del moviment escolta i, per tant, la definició de la seva voluntat d'educar i la metodologia ha estat molt semblant.

No obstant això, hi ha dos grans trets que distingeixen tots dos moviments. Per una banda, el mètode. L'escoltisme té un mètode educatiu propi que és comú per a tot el moviment, si bé s'adapta a cada realitat social concreta. I compta també amb uns valors i uns principis que són comuns a tot el moviment. Així, tots els agrupaments eduquen amb la mateixa metodologia i els mateixos valors. Per altra banda, hi ha la pertinença a un moviment global. L'escoltisme és un moviment mundial que s'enriqueix dels seus punts comuns i de la seva diversitat per créixer.

Per què portem el fulard?

L'escoltisme va adoptar l'uniforme i el fulard com a símbols d'igualtat; la nostra associació tan sols ha adoptat el fulard. El fulard, primer de tot és un símbol, un objecte que ens identifica amb el moviment escolta mundial i, sobretot, ens permet reforçar el sentiment de pertànyer a un grup molt més proper, tant al nostre agrupament com a l'associació. Cadascun dels agrupaments escull els colors del seu fulard, que li són propis i pels quals quedarà identificat.

Què fan els joves?

Els i les caps són els que construeixen el projecte, prenen tota la responsabilitat i, per tant, esdevenen protagonistes del projecte. Són protagonistes perquè participen dins de l'entitat, construint i decidint la feina que cal fer, és a dir, liderant el projecte educatiu.

Per què no cobreu?

No cobrem perquè fer de cap és una tasca voluntària, compromesa i altruista, basada en la motivació i la implicació personal de cadascú en el projecte, un projecte d'una entitat educativa que es basa en una transmissió de valors més que coneixements. Aquesta esdevé una tasca sobretot vocacional, basada en un mètode vivencial que aporta un enriquiment personal de l'educand i l'educador més enllà de qualsevol aspecte material.

Notícies de l'agrupament: si teniu una revista de l'agrupament, utilitzeu-la com a mitjà de ressò al vostre entorn proper. Per saber què es fa a les unitats, què fan els caps, quina opinió té l'agrupament sobre certes temàtiques... i deixar-les recollides en un espai, que podeu distribuir periòdicament al vostre entorn.

Amb la mateixa filosofia, nodriu el web del vostre agrupament per tal que no només els qui són del cau el segueixin per saber què hi passa, sinó perquè els qui no us coneixen puguin saber una mica millor qui sou i què feu.

Per què fas de cap?

Evidentment cada cap té els seus motius, però el que tots tenim en comú és que volem deixar el món millor de com l'hem trobat. Ser escolta és una manera de transformar la societat, de canviar allò que no ens agrada, i l'educació és el mitjà que fem servir per aconseguir-ho.

UPAMENT
ENVIRON DE L'AGRO

C) L'entorn de l'agrupament

Com dèiem a l'apartat anterior, una de les mesures que cal prendre per tal d'estar en disposició de desenvolupar intercanvis positius amb el nostre entorn és mantenir una comunicació constant amb aquest. Dins l'entorn social d'un agrupament, trobem diversitat d'agents amb qui interlocutem. L'anàlisi i el coneixement d'aquests ens permetrà entendre millor l'entorn en què actuem i que volem transformar. Sembla obvi, però per fer xarxa ens és imprescindible conèixer els agents amb què interaccionen en el nostre entorn i aquest fet, com hem dit, ens aporta una millora en la qualitat educativa, una capacitat de difusió del projecte més important, ens facilita nous recursos i ens ajuda a treballar pel reconeixement de la nostra tasca.

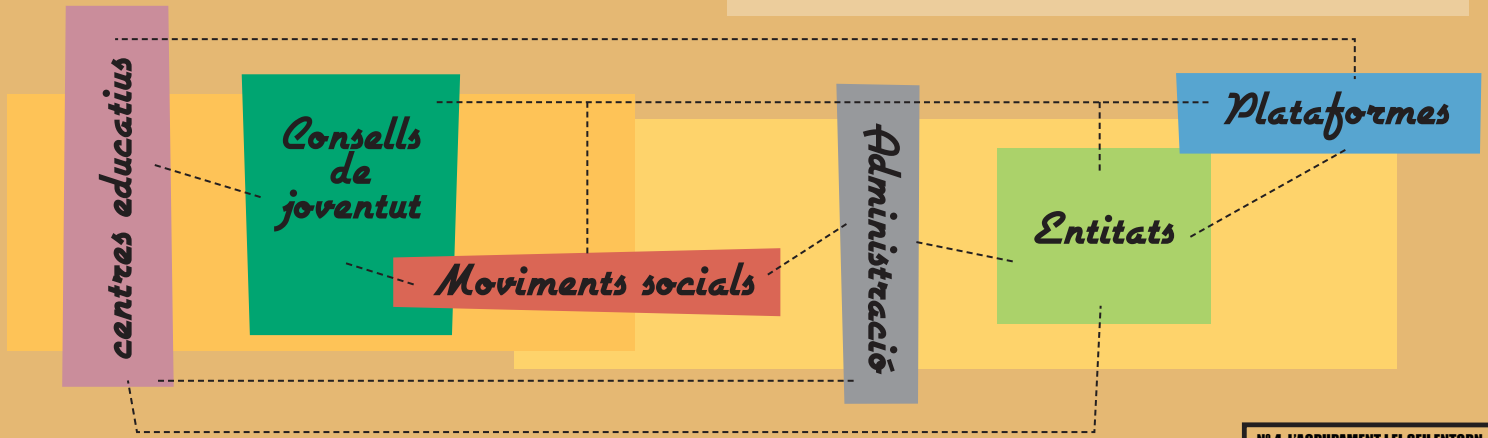

C1. Com detectar interlocutors

Aquesta anàlisi pot comportar un procés de reflexió de l'agrupament més o menys complex. Així, el senzill exercici de posar en comú els agents, recursos i contactes que coneixem cada cap pot ser ja una pràctica útil per identificar-los i reflexionar sobre el que ens poden aportar i el que els podem aportar nosaltres com a agrupament. En aquest sentit, el document ens proposa l'eina 3, que ens pot ajudar en el procés d'identificar i conèixer un d'aquests agents que conviuen en el nostre entorn local: les associacions.

Quan treballem en i amb l'entorn social hem de reflexionar sobre per què i amb qui ho fem, i no fer-ho només per tradició, comoditat o proximitat. En aquest sentit, hem de ser capaços d'identificar quines afinitats tenim o podem tenir i amb quins agents. En funció dels antecedents en les relacions amb ells, de les complicitats generades, de les potencialitats que puguem identificar, dels punts en comú, etc., podrem establir criteris de prioritat en les relacions de l'agrupament.

Respecte als agents associatius, emfatitzarem el coneixement de l'associacionisme educatiu i el juvenil de la nostra vila o barri, però també hem de ser capaços d'identificar i conèixer el teixit associatiu en general.

Conèixer l'estat dels altres agrupaments i esplais de la vila o barri (si són actius, si participen en la vida col·lectiva, a quin moviment pertanyen...) o categoritzar les entitats segons la seva tipologia (socials, esportives, polítiques, etc.; de voluntariat assistencial, de serveis socials o associacionisme de participació) ens serà imprescindible per determinar com hi interaccionem.

Com a agrupament podem trobar **diferents tipus d'interlocutors.** A continuació es mostren alguns trets d'aquests agents que ens ajudaran a identificar-los i categoritzar-los.

L'eina 4 ens pot ajudar a identificar amb quins actors ens relacionem actualment i què ens aporten o ens poden aportar.

C2. Interlocutors

A l'apartat A2 d'aquest document n'esmentàvem cinc, que són els que ens podem trobar en l'àmbit local i amb qui podem treballar conjuntament.

- L'Administració
- Centres educatius
- Les entitats
- Els moviments socials
- Els consells locals de joventut o plataformes

En aquest apartat parlarem també dels mitjans de comunicació i dels i les joves. Tot seguit veurem quines especificitats té cadascun d'aquests interlocutors/espais, què hi podem aportar i quines iniciatives podem emprendre en relació amb ells.

C2.1 L'Administració: Ajuntament, consells de districte i regidories

L'Administració local és aquell òrgan pertanyent a l'Administració pública que regula i administra un territori determinat (municipi o districte). L'Ajuntament o districte s'estructura en regidories, i com a entitat que som, sempre dependrem d'una d'aquestes regidories, en funció de l'estructura del nostre ajuntament o districte (joventut, cultura...).

La nostra relació com a agrupament amb l'Ajuntament o districte ha de ser fluida i caracteritzada per la bona comunicació, ja que hi haurà una sèrie d'aspectes referents a les nostres activitats que haurem de treballar amb la persona de referència de l'Administració. Anant més enllà, una relació fluida ens ajudarà a ser referents i a fer que se'ns tingui en compte com a moviment educatiu i associatiu en els temes d'àmbit local. Això es veurà reflectit en la mesura en què incidirem en l'elaboració de projectes o polítiques que ens afecten de prop, tindrem bons canals de comunicació amb administracions i donarem a conèixer el nostre projecte a l'Administració per rebre suport i facilitar la nostra tasca.

Canals de comunicació amb l'Administració

Per accedir a l'Administració, de vegades ens cal seguir una sèrie de formalitats i passos burocràtics als quals no estem acostumats. Per tal de mantenir-hi una bona comunicació, haurem de tenir en compte els següents aspectes:

- Com a associació, sempre estem relacionats amb una regidoria del nostre ajuntament o districte. Cal que sapiguem quina és, ja que ens serà més fàcil a l'hora de posar-nos en contacte amb l'Administració local.
- A l'hora de sol·licitar una reunió o una trobada de contacte amb l'Administració, possiblement haurem d'omplir una instància escrita que servirà de pont entre aquesta i nosaltres.
- Conèixer els tècnics o les tècniques de referència (normalment de joventut) i acudir-hi per portar temes concrets i per tal de no perdre informació durant els contactes amb l'Administració. També és important que el representant de la nostra entitat davant l'Administració sigui sempre la mateixa persona per al mateix tema.

C2.2 Els centres educatius i altres agents educatius

Al nostre país, la col·laboració entre l'associacionisme educatiu i l'escola encara és força embrionària, i això comporta que hi hagi poca complementarietat real entre l'educació formal i l'educació no formal. A altres països europeus, aquesta col·laboració està a l'ordre del dia, normalitzada, i permet no només que infants i joves tinguin cobertes les seves necessitats educatives, sinó un augment del teixit associatiu de la societat, que repercuteix inevitablement en la millora de la qualitat de la democràcia del país.

Així doncs, creient fermament en la necessitat d'aquesta **complementarietat**, des dels agrupaments ens cal crear vincles amb els diferents agents educatius del nostre entorn en els quals participen els infants i joves, a través de la creació d'espais de treball i de comunicació entre totes les parts implicades.

Pel que fa a la nostra relació amb els centres educatius, cal tenir en compte els següents aspectes:

- En el moment en què ens relacionem amb un centre educatiu, hem de fer-ho seguint els canals formals, tenint en compte l'organigrama de l'escola i els seus referents.

ENTORN DE L'AGRUPA

- En una perspectiva de possible treball conjunt, serà important fer-los conèixer correctament la nostra **tasca educativa**, els nostres objectius com a agrupament i la nostra pedagogia. El treball de l'agrupament és complementari al que es dóna als espais d'educació formal i informal.

- Serà necessari plantejar-nos bé què volem proposar-los, quines són les nostres necessitats, per tal de poder transmetre-les de forma concreta i raonada i fer que entenguin què demanem i per què. Si demanem complicitat al centre, nosaltres també hem de ser sensibles a les seves necessitats.

Exemples: ens podem oferir per participar i/o col·laborar en alguna activitat que s'organitzi al centre fent algun taller o organitzant alguna activitat, oferint algun dels recursos que tenim com a associació –com són la Caixa de Pandora o el joc dels drets dels infants– per treballar-los conjuntament amb els mestres o en hores de tutoria.

En el cas de les AMPA, podem plantejar-nos accions informatives que transmetin l'opció de l'associacionisme educatiu. Aquestes accions poden dur-les a terme representants dels grups de pares i mares de l'agrupament, que farien saber a les famílies que tenen un agrupament escolta a prop. També es poden realitzar altres tipus d'activitats, com debats entorn de la rellevància de la complementarietat entre l'educació formal i la no formal, iniciatives conjuntes per treballar una problemàtica de l'entorn local, etc. El treball amb els educadors del centre en aquest sentit pot resultar també molt enriquidor.

En el cas dels centres d'educació secundària, pot ser positiu establir col·laboració amb els grups d'estudiants existents als centres (assemblees de centre, associacions d'estudiants, sindicats d'estudiants, etc.), que són espais actius de participació. És possible plantejar-los accions conjuntes, que poden ser participades per les unitats de Pioners i Clan, encaminades a familiaritzar els i les alumnes del centre amb el fet d'associar-se i mostrar una via de participació social on poden prendre el paper protagonista.

A través d'aquests aspectes o de totes les iniciatives que se'ns acudeixin en aquest sentit, estarem avançant en la complementarietat entre agents educatius i, alhora, en el nostre reconeixement com a agent educatiu.

C2.3 Les entitats

D'entitats en trobem de diferents tipus. Com hem dit, conèixer-les i tipificar-les ens serà imprescindible per determinar com hi interaccionem. Segons el seu àmbit temàtic d'actuació podem distingir entre entitats juvenils, esportives, polítiques, etc.

Si ens centrem en l'àmbit educatiu, trobarem que l'espai d'educació no formal català és molt ampli i avarca un gran nombre d'agents.

Pel que fa a les entitats de lleure que treballen amb infants i joves amb una voluntat d'incidència i amb un programa educatiu concret, podem distingir-ne dues grans tipologies:

- L'associacionisme educatiu: és a dir, els agrupaments escoltes i els esplais. Són entitats de base associativa i voluntària, sense ànim de lucre, que treballen amb un projecte educatiu destinat a infants i joves com a base.
- Els serveis socioeducatius: la resta d'agents que conformen l'educació no formal del nostre país. L'integren empreses i entitats prestadores de serveis en el temps de lleure, que cerquen una remuneració econòmica.

Més endavant es tracten les relacions de l'agrupament amb entitats a través de xarxes associatives. No obstant això, és important destacar la relació que té Escoltes Catalans amb associacions culturals i d'excursionisme, tant en l'àmbit local com en el nacional.

L'escoltisme i les entitats excursionistes sempre han trobat moltes complicitats, fins al punt que hi ha agrupaments que són dins les seves estructures, ja que amb aquestes compartim valors com el respecte a la natura, la valoració de l'esforç, el vèncer les dificultats o la solidaritat.

C2.4 Els moviments socials

Els moviments socials es caracteritzen, entres d'altres aspectes, pel seu caràcter marcadament participatiu, crític i transformador, i en ocasions per representar noves formes de participació col·lectiva. En aquest sentit, podem dir que el cicle de mobilitzacions i protestes contra la globalització neoliberal va representar, segurament, l'exemple més visible de noves formes d'activisme polític. Però els moviments socials —i més al nostre país— no se circumscriuen al moviment anomenat *altermundista* o *antiglobalització*, del qual, en molts casos en són partícips.

Som un país ric en iniciatives de base, i històricament els agrupaments escoltes també han participat en aquests moviments, com ara la campanya contra la guerra a l'Iraq, "No a la Guerra", o la plataforma Nunca Mais amb l'enfonsament del petrolier Prestige a Galícia. La relació i interacció amb aquests tipus de moviments és diferent que en altres casos, per tractar-se mobilitzacions que succeeixen de manera molt ràpida i ser iniciatives amb una finalitat molt concreta, que es mouen per una causa en un moment molt determinat. També s'ha de tenir en compte que aquests moviments socials no compten amb una estructura organitzativa i de vegades és difícil trobar-ne els referents.

La nostra participació com a agrupament en campanyes i iniciatives de mobilització social i nacional que promouen canvis en les actuacions polítiques o en aspectes estructurals de la societat pot ser un bon element per contribuir a la transformació que volem del món.

C2.5 Mitjans de comunicació

Els mitjans de comunicació són una eina per donar a conèixer el nostre projecte a l'entorn. Una correcta utilització d'aquesta eina ens aportarà, entre d'altres avantatges, difusió de les nostres activitats i visualització del projecte en àmbits on altres eines no ens permeten arribar. Concretament, hem de parar atenció als mitjans locals, com a ara ràdios o bé diaris del poble o barri, ja que són els espais de comunicació amb arrelament local que faran arribar el missatge al nostre àmbit d'actuació més proper.

És interessant elaborar un llistat de contactes dels mitjans d'àmbit local per tal d'adreçar-los el nostre missatge segons l'activitat o notícia que vulguem divulgar.

C2.6 Els joves

Finalment, a l'hora de detectar i considerar interlocutors, cal ser conscients que el 51,4% dels joves del Principat de Catalunya no participen en cap entitat, i dels que sí que estan associats, gairebé una quarta part ho estan a entitats esportives. És important saber això perquè aquests joves no associats constitueixen un altre tipus d'interlocutor i els canals de relació amb ells serien de tipus informal.

Podem arribar a molts joves a través dels canals tradicionals, donant-nos a conèixer al nostre municipi, als espais educatius, etc., però també ens podem arribar a través de les noves tecnologies i els espais d'interacció que s'hi

Des del web de l'agrupament fins al perfil del Facebook del cau, aquestes eines són susceptibles de fer arribar el nostre missatge als i les joves, o bé mantenir el contacte de manera dinàmica als qui ja hem adreçat el nostre missatge.

Per tant, cal que la nostra visibilitat també passi per fer una bona revisió d'aquestes eines, si les tenim, o plantejar-nos si ens poden fer servei per tal d'arribar a aquest públic.

C3. Espais de treball

En el nostre entorn, podem trobar diversos espais de treball on l'agrupament pot participar activament. En general, però, hi ha dos àmbits específics on té molt sentit que siguem presents: joventut i educació.

Així mateix, els espais de treball d'aquests dos àmbits que detectem al nostre municipi, poden provenir d'iniciatives o inquietuds de les entitats (consells locals de joventut o plataformes d'entitats) que són protagonistes de les decisions i accions del seu propi projecte, o bé ser espais impulsats des de l'Administració per tal de desenvolupar les seves línies de treball, per exemple, perquè els joves intervinguin en la construcció de polítiques públiques, com són els **consells municipals de joventut**, integrats dins de la mateixa estructura de l'Ajuntament.

En tots dos casos hi podem fer arribar el nostre discurs, ja que existeix l'oportunitat de treballar des de vessants diferents.

C3.1 Els plans institucionals

L'Administració impulsa plans que permeten planificar o coordinar les actuacions públiques que es desenvolupen en un sector o territori determinat.

En moltes ocasions, aquests plans cerquen fer que la ciutadania sigui part activa del procés d'anàlisi, d'avaluació i fins i tot de decisió a través de processos participatius. Aquests molts cops precisen de ser participats per entitats com la nostra. Al mateix temps, els governants troben un mètode per aconseguir major acceptació pública de les decisions que prenen o han de prendre.

Aquests processos de participació als plans institucionals molts cops ens poden resultar una mica laboriosos i distants; a curt termini ens poden absorbir hores en tallers o reunions i poden arribar a caure en el buit de continguts, la qual cosa genera frustració entre els participants. Però també és cert que ens poden obrir **canals de comunicació amb nous agents** —com altres entitats— o aportar-nos informació de primera mà sobre **projectes que ens afecten**. I més enllà, podem entendre la participació en aquests processos com una part de les **responsabilitats col·lectives de l'agrupament** amb l'entorn i com un mecanisme per incidir en la presa de decisions en afers públics.

Així doncs, d'una banda, és cert que nosaltres no podem restar al marge d'aquests processos, entenent que són espais de debat social on podem tenir molt a dir i ens podem fer valer com a agent social que representa un col·lectiu implicat ciutadanament, aportant-hi la veu de l'escoltisme laic, etc.

Alhora, però, també cal tenir en compte que caldrà que l'agrupament estableixi, en cada cas, les seves prioritats, i, fonamentalment, que identifiqui les situacions en què aquests processos participatius esdevinguin un mer mecanisme per legitimar les decisions preses prèviament.

En la nostra tasca quotidiana, són nombrosos els plans que podem trobar-nos interactuant amb l'entorn. Plans de districte, plans municipals, de barri, d'infraestructures, comunitaris, etc. De tots ells, segurament els plans locals de joventut i els plans educatius d'entorn són els que ens poden merèixer una atenció més especial, ja que, en general, ens afecten més de prop.

Un exemple en un espai d'àmbit juvenil: Els **plans locals de joventut** són "l'eina de treball de la qual es doten els ajuntaments per fer polítiques integrals de joventut" i es basen en "el reconeixement dels joves com a sector de la ciutadania amb entitat pròpia i diferenciada, amb unes circumstàncies i unes necessitats socioculturals específiques i transversals que han de ser objecte, per tant, de polítiques integrals". Molts cops incorporen un component participatiu (de vegades, limitat a la fase de diagnosi) a través del qual podem dir-hi la nostra com a agrupament, incidir en aspectes que ens afectin i fer valer la veu de l'escoltisme laic.

Un exemple d'un espai d'àmbit educatiu: Els plans educatius d'entorn, un projecte impulsat pel Departament d'Educació de la Generalitat, cerquen "coordinar les accions educatives que es desenvolupen en un barri o poble", i ho fan des d'una perspectiva comunitària i integral, això és, comptant amb l'escola, els agents vinculats a l'educació no formal, la informal i les famílies, amb l'objectiu de promoure projectes conjunts que afavoreixin la cohesió social i l'arrelament.

La proposta que més infants i joves participin en el nostre projecte pren sentit en aquest projecte, ja que els agrupaments incrementen la relació amb la comunitat educativa de la població per garantir l'educació integral d'infants i joves i donar a conèixer a les famílies i als i les joves de l'entorn l'opció d'associacionisme educatiu.

C3.2 Les plataformes d'entitats

A Escoltes Catalans creiem que la vertebració local via treball en xarxa entre entitats és molt important, ja que entenem que aquesta crea unes dinàmiques que tenen molt a veure amb el que fem.

En un pla més teòric, cal comprendre les xarxes associatives com un element fonamental que reforça la democràcia en tant que fa aportacions de la ciutadania a l'organització de la societat i que ho fa prenent una distància crítica amb la gestió que es fa del poder públic per part dels governants i a banda de la tasca que fan els partits polítics.

A la pràctica, aquestes xarxes permeten establir intercanvis entre les diverses entitats i, en la mesura que el diàleg és constructiu, **generar un espai d'enriquiment mutu.**

Malgrat que cada plataforma genera els seus propis objectius, la majora comparteixen la voluntat de representar pluralment el conjunt dels joves d'una població (en el cas de les de caràcter juvenil), i generalment cerquen desenvolupar una tasca d'interlocutor amb l'Administració i intervenir en la transmissió d'objectius comuns amb més força.

QUADRE DE RELACIONS ENTRE LES ASSOCIACIONS JUVENILS, EL CONSELL LOCAL I L'AJUNTAMENT

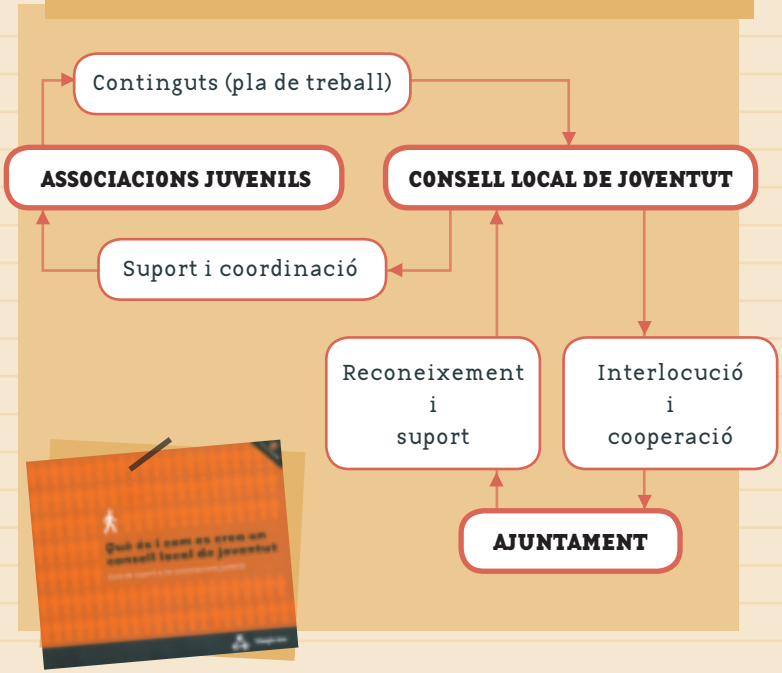

Adaptació del quadre de la guia "Què és i com es crea un consell local de joventut", editada pel Triangle Jove.

C4. El paper de l'agrupament a les xarxes: reptes i potencialitats

Els agrupaments som formadors de joves en una consciència de ciutadans responsables, crítics i compromesos. La base participativa de la nostra associació, on tots els membres prenem part activa en els processos de presa de decisió, ens genera un hàbit de codecisió que és un dels actius que podem aportar a les xarxes associatives.

A **nivell nacional**, Escoltes Catalans ha tingut un paper actiu en la creació d'algunes de les xarxes associatives del país, i una clara mostra és la creació, ara fa més de tres dècades, del **Consell Nacional de la Joventut de Catalunya**.

A **nivell local**, els agrupaments prenen el compromís de promoure **plataformes territorials** en aquells espais on no existeixen i liderar el discurs de les ja existents. En aquest sentit, cal ser conscients que tenim molt a aportar-hi; podem ser proactius per garantir un bon nivell de participació en aquests espais i que s'hi generin projectes engrescadors, o que esdevinguin espais on, a més de donar a conèixer els projectes propis, s'hi creïn vincles de comunicació, de complicitat i d'intercanvi entre entitats o moviments que permetin generar projectes comuns. Els i les caps, com a joves formats en un context associatiu de participació i decisió real, actiu i dinàmic, podem aportar-hi molt en aquest sentit.

Reptes i potencialitats:

Xarxes:

Reptes de la xarxa: un repte essencial en el procés [redacted]

Potencialitats d'aquest espai: la diversitat en la ti- [redacted]

Agrupament:

La representació de l'agrupament en aquests espais: les diferències d'estructura i organització entre consells d'agrupament fan que la representació en aquests espais s'organitzi de maneres diverses. En aquest sentit, en fòrums associatius s'ha abordat el debat entorn de com s'ha de dur a terme la representativitat de l'agrupament, considerant les funcions més bidireccionals de transmissió de la informació, etc., però també entenent que la figura del representant comprèn una capacitat d'anàlisi del consell que representa i, per tant, ha de ser capaç de transmetre el clima i les sensacions d'aquest consell, més enllà de les meres informacions. En tot cas, aquesta qüestió no pot resultar un entrebanc per al complet desplegament de totes les potencialitats de la nostra plataforma local.

El compromís de l'agrupament: les xarxes associatives en què participem o que generem han de comprendre unes relacions entre iguals que es basin en l'horitzontalitat de la participació i de la presa de decisions. Els projectes que s'hi generin han de construir-se sobre la base d'unes relacions participatives, i això també comporta que la nostra pròpia pràctica faci mantenir la participació en aquest espai. Els caps no podem anar-hi com a mers espectadors i també hem de fer partícip el consell de l'agrupament dels projectes que s'hi generin, realitzant un correcte trasllat de la informació i del debat i engrescant la resta de caps. En cas contrari, no estarem contribuint a generar una xarxa real de relacions i projectes entre entitats. El compromís de tot el consell en aquest sentit és fonamental.

Finalment, cal tenir en compte que les associacions juvenils, com nosaltres, tenim característiques que poden dificultar la nostra participació en la construcció i dinamització d'aquests espais. Molts cops els relleus als agrupaments són ràpids i això dificulta la continuïtat de les relacions personals amb els altres representants i requereixen formació més intensa als representants per continuar el nostre treball en aquests marcs sense haver de començar. És cert que aquesta característica també pot aportar dinamisme i ajudar a impedir els aspectes negatius del fet que els representants siguin sempre els mateixos. Com sempre, les debilitats es poden convertir en potencialitats si els sabem afrontar.

L'apartat d'eines ens proposa la dinàmica del representant, que pretén reflexionar sobre el paper del representant i analitzar la importància de la representativitat a l'hora de prendre decisions.

eines - eines - eines - eines - eines - eines -
e

EINES

1 Locals
2 A qui li expliquem? Adequació del missatge
3 Graella d'interlocutors: accions per dur a terme
4 Coneguem les associacions del nostre entorn
5 Complicitats i tensions, què passa a l'entorn social de l'agrupament?
6 Els centres educatius; possibilitats
7 Dinàmica dels valors
8 Treballar en xarxa
9 Distància envers els altres agents
10 Pla de comunicació
11 Educar en la participació
12 El representant
13 Apunts bibliogràfics

EINA 1: Locals

Aquesta és una dinàmica per treballar al Consell com **detectar mancances i proposar solucions** entorn els problemes d'espais per fer cau. L'exemple de problema que dóna aquesta eina és la mancança de local per fer cau. Què fem davant d'una situació com aquesta?

Els objectius que es plantegen són els següents:

1. Analitzar la situació en què es troben els agrupaments de la vegueria.
- Veure diferents tipus de model de local.
- Veure els punts forts i febles de la situació.

2. Analitzar les necessitats de tenir un local.
- Establir els principis pels quals volem un local.
- Establir les condicions que ha de complir un local i analitzar quins models compleixen aquestes condicions.

3. Analitzar de quina manera aconseguim un local.
- Veure quin tipus de projectes i models podem vehicular.
- Analitzar el paper de l'Administració.
- Plantejar la importància de l'activitat i del discurs de l'agrupament.
- Plantejar la importància que el Consell d'Agrupament analitzi què
- volem i per quin mitjà podem aconseguir-ho.

L'ambientació de la dinàmica és la següent:

Han enderrocat el local on teníeu el cau per una remodelació urbanística del barri i us heu quedat al carrer. A sobre, el que abans era la plaça on fèieu la majoria d'activitats al carrer, s'ha transformat i desenvolupat en un centre comercial de tres plantes ple de botigues, cafeteries, un supermercat, sales de cinemes i fins i tot un espai de jocs recreatius per a infants. Consideren que és una bona forma de revitalitzar l'economia del barri/poble, que això dóna molts llocs de treball i procura serveis d'oci i lleure a la comunitat.

3 grups de 3/4 persones; subgrups:
3 rols d'agrupament
1 rol d'administració

Desenvolupament de l'activitat

L'activitat és un joc de rol que té diverses fases, on els grups que es fan negocien entre ells per aconseguir els seus objectius. El paper de qui modera és anar dirigint les fases del joc, posar pressió als grups perquè se'ls acaba el temps i moderar l'avaluació i l'extracció de conclusions al final.

Fase 1: Introducció dels grups i preparació (15 minuts)

Es fan tres grups d'unes 4 o 5 persones i cada grup es divideix en dos subgrups. Un dels subgrups tindrà el rol d'agrupament i l'altre subgrup tindrà el rol de representants de l'Administració. Es dóna a cada subgrup el seu rol (les fitxes de l'annex).

Rol d'agrupament: se'ls presenta una proposta alternativa a estar al carrer. Ells hauran de sospesar els pros i contres del model que els ha tocat i definir una estratègia per arribar a les condicions que creuen mínimes o necessàries per utilitzar l'espai.

Rol de l'Administració: tindrà la funció de valorar el context en què es troba el barri o poble en referència a la seva situació, l'ús dels espais, etc. i diferents aspectes de l'agrupament, com per exemple, quin tipus d'entitat són, la feina que fan, etc., per tal de cedir-los i atorgar-los la proposta de canvi i potser les seves condicions.

Cada subgrup pensa i discuteix internament l'objectiu que se li proposa en el seu rol. Els moderadors passegen entre els grups per resoldre dubtes, aclarir coses, donar idees, etc.

Fase 2: Negociació dels subgrups: agrupament – Administració (15 minuts)

Cada agrupament exposa a la seva Administració el que se'ls ha plantejat en la fitxa de rol atorgada.

El grup que té el rol d'Administració ha de tenir en compte en quina part del discurs posa l'accent: quin tipus d'entitat són, la tasca que fan, el que necessiten (condicions...), les seves demandes, les "obligacions" d'uns i altres, etc.

L'Administració els comenta els punts forts i febles del seu discurs (segons el barem indicat que han treballat a la fase 1) i els transmet la seva decisió parcial (acceptar-los condicions, refusar demandes, esperar propostes de viabilitat, etc.).

Els dinamitzadors expliquen que fins ara s'han dut a terme les primeres negociacions entre agrupament i Administració i que ara cal tornar als subgrups a reformular, si ho creuen necessari, aquells punts en què hagin tingut dubtes.

Els agrupaments tornen a preparar un segon discurs, havent vist quines coses els ha puntualitzat i ofert l'Administració.

L'Administració valora el que els ha transmès l'agrupament, que els ha servit per valorar la seva realitat i la necessitat del local, i altres aspectes de la negociació, com ara quin tipus de discurs han donat, quin projecte han presentat, etc. (vegeu annex).

Fase 4: Negociació dels subgrups: agrupaments – Administració (15 minuts)

Els agrupaments tornen a exposar a la seva Administració el que se'ls ha plantejat a la fitxa o rol. (Cal tenir en compte els mateixos aspectes que a la fase 2).

Fase 5: Plenari (25 minuts)

Cada subgrup d'agrupament explica en quin local estava i quins punts forts i febles han valorat que tenien en la seva situació. Es poden anar recollint en un paper kraft les diverses situacions i els seus pros i contres.

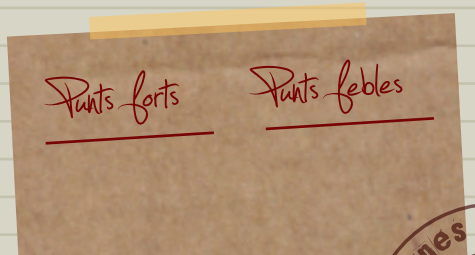

En segon lloc, podem fer una valoració de quins d'aquests locals eren adequats o complien les necessitats mínimes. Es poden anar recollint les valoracions en un quadre com aquest:

	AE Dúcar	AE Ri	AE Rossol
Pros			
Contres			
Necessitats			

A continuació, valorarem les parts de negociació de la dinàmica per veure com ha canalitzat l'Administració l'anàlisi de la seva situació, què se'ls ha valorat positivament i què negativament de la reunió per, així, extreure idees mencionades a la valoració de l'apartat metodologia.

Per fer-ho es pot fer servir el suport següent:

AGRUPAMENT	ADMINISTRACIÓ		
Com hem plantejat la negociació? *(En què hem basat el discurs?)*	Què ens han criticat o han trobat a faltar? *(Anàlisi del local, projecte, discurs...)*	Com hem plantejat la visió del rol? *(Anàlisi de la vessant de l'Administració: context en què treballa, realitat d'associacions, demandes ...)*	Què esperàvem d'ells a la negociació? *(Què ens han explicat i què no?...)*
RESPOSTES	RESPOSTES	RESPOSTES	RESPOSTES

Finalment caldrà fer una valoració analitzant diversos punts:

Punts forts i febles de cada tipus de model de local:

- L'estat de l'agrupament i el discurs: tot és un (segons la situació del cau, el nostre discurs/reforç serà més o menys fort).
- Què ens hem hagut de plantejar del nostre discurs com a agrupament?
- Mancances que tenim quan presentem l'agrupament (coses que suposem que ja se saben, canalitzar idees/necessitats...).
- On hem cedit i on no en les nostres demandes?

Cada cau és un món i els contextos, conflictes, necessitats, etc. són molt concrets. Cal fer una anàlisi profunda en cada cas.

ANNEX:

Fitxes dels diferents locals:

AE DÚCAR

La vostra proposta de local és un centre cívic del barri. És un espai on s'apleguen algunes entitats d'àmbits diferents (per exemple, hi ha un esplai, un club d'excursionisme, els diables...) i també gent del barri que s'acosta al centre a fer les activitats que hi programen, a utilitzar les sales comunes, etc. El vostre contacte és amb la Direcció del centre, que us ha ofert 2 sales i el gimnàs, sempre que ho utilitzeu de 16.30 a 19 h, que és dins de l'horari laboral del conserge del centre cívic.

Per altra banda, us han deixat un petit armari de material on podeu encabir les tendes i una mica de material fungible de cada unitat.

1. Valoreu els punts forts i febles que té aquesta alternativa *(aspectes de qualitat educativa, de convivència, de sentiment d'agrupament i complicitat, de participació local, de visibilitat...).*

2. Valoreu quines necessitats no cobertes sorgeixen d'aquesta situació i com les canalitzaríeu en la vostra reunió amb l'Administració.

AE RI

La vostra proposta de local és un hotel d'entitats. És un espai on s'apleguen entitats d'àmbits diferents (educatives, culturals, polítiques...), amb integrants ben variats (gent jove, gent gran) i amb activitats que de vegades coincideixen amb les vostres activitats de cau.

Teniu un contacte que és el director de l'hotel d'entitats, que us cedeix l'espai els dissabtes i diumenges, compartint espais amb les altres entitats amb qui conviviu.

1. Valoreu els punts forts i febles que té aquesta alternativa *(aspectes de qualitat educativa, de convivència, de sentiment d'agrupament i complicitat, de participació local, de visibilitat...).*

2. Valoreu quines necessitats no cobertes sorgeixen d'aquesta situació i com les canalitzaríeu en la vostra reunió amb l'Administració.

Fitxa per a l'Administració:

AE ROSOL

La vostra proposta de local és fer l'activitat del cau a l'escola Pepito Lagalla, del barri. Hi ha alguns nens/es de l'agrupament que van a aquesta escola. El vostre contacte és amb l'equip directiu, que us ha ofert dues aules polivalents i el pati de 16:30 a 19 h. Per utilitzar aquests espais els dissabtes, és necessari que algú de manteniment de l'escola us deixi accedir-hi, i és una qüestió que no teniu gaire resolta.

Us han deixat una sala de material, on guarden pilotes i jocs de pati, per guardar-hi el vostre material d'acampada i fungible.

1. Valoreu els punts forts i febles que té aque sta alternativa *(aspectes de qualitat educativa, de convivència, de sentiment d'agrupament i complicitat, de participació local, de visibilitat...).*

2. Valoreu quines necessitats no cobertes sorgeixen d'aquesta situació i com les canalitzaríeu en la vostra reunió amb l'Administració.

ADMINISTRACIÓ

Valorar el local on són ara:
– Posar en dubte la necessitat d'un altre local, donada la seva realitat d'agrupament (coses com *què necessitem i què volem, la nostra realitat respon a això?*).
– Veure el procés d'anàlisi que fa el propi agrupament d'on està: només punts negatius? O també mencionen punts positius?

Valorar el seu projecte:
– Quin objectiu té? És necessari? A qui arriba? Per què l'hem de prendre seriosament, i valorar la necessitat d'agilitzar el procés del local per a l'agrupament? (ex.: ja hi ha un espai de jocs al centre comercial).

Quin paper té l'Administració?
– Quines demandes pot canalitzar i quines no? Depèn del context en què es trobi cada entorn local? En quin moment i de quina manera prioritza una iniciativa o una altra? Quins barems de valoració estableix en aquest cas?

EINA 2: A qui li expliquem? Adequació del missatge

Aquesta eina pretén treballar el tema del **discurs**. A l'hora de presentar el nostre projecte educatiu és molt important saber adequar el missatge als diferents agents als quals ens dirigim. Us proposem que contesteu aquestes qüestions al consell per tal de donar respostes als reptes que es detecten a l'agrupament.

1. En quina part del discurs farem més èmfasi segons el nostre interlocutor i com li farem arribar aquest missatge de la manera més eficaç per tal que entengui el que li volem dir.

2. Adequació del missatge: en primer lloc cal saber què és el que volem dir de manera clara, i en segon lloc, cal pensar quins són els punts en comú i les diferències que tenim nosaltres i el receptor del missatge per mirar de trobar-hi complicitats o advertir qüestions que poden sortir.

3. Per cada interlocutor haurem de valorar què és el que cal transmetre principalment. És important que abans de la reunió ens fem un esquema del que volem transmetre.

A continuació es mostra una situació a mode d'exemple:

Volem fer créixer el nombre d'infants de les unitats de follets i llops de l'agrupament i hem sol.licitat una reunió amb l'equip directiu de l'escola.

Abans d'anar a la reunió podríem fer-nos el següent esquema:

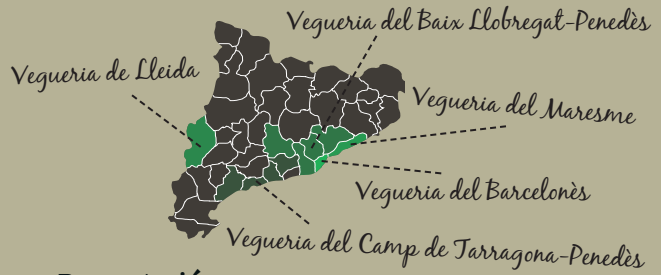

– Presentació:
Què és Escoltes Catalans? I el cau?
Qui en forma part?

– Què fem:
Educar en valors
Complementarietat de la tasca educativa entre escola i cau

– Com:
El nostre mètode educatiu: l'aprendre fent
Estructura de les unitats

– Material:
Tip de viure
Darrer número de la revista *Escoltes Catalans*
Campanya joves
Circular i/o vídeo que volem passar als infants

EINA 3: Graella d'interlocutors: accions per dur a terme

Per posar en pràctica les recomanacions de l'eina anterior, es proposa la següent activitat, que està relacionada amb l'apartat del **discurs** i com l'adeqüem en funció de l'interlocutor al qual ens adrecem.

Ens dividirem en 5 grups. Cadascun dels grups viurà 5 situacions diferents, on haurà d'explicar què és l'agrupament a un interlocutor diferent. Els interlocutors són:

1. Pares i mares
2. Ajuntament
3. Premsa
4. Escola
5. Amics a la universitat

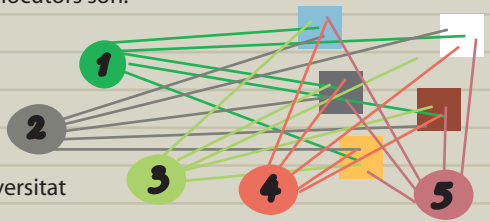

Per torns, cada persona del grup es trobarà amb una situació concreta segons l'interlocutor que els hagi tocat i haurà d'aconseguir transmetre el missatge de l'agrupament.

Al grup hi haurà diverses funcions, durant la situació:

1. Un observador que, amb el guió, anirà responent les preguntes plantejades segons com es desenvolupi la situació.

2. Un dinamitzador que serà qui faci les preguntes (qui sigui pare/mare, ajuntament, premsa, escola o amics a la universitat).

3. La persona del grup a qui li toqui interlocutar.

Un cop acabada l'escenificació, el grup analitzarà el discurs (amb l'ajuda del que ha recollit l'observador) per tal de trobar els elements claus de l'estructura del discurs d'aquella situació.

El grup recollirà aquests elements escrivint-los en papers (mig DIN A4). A cada mig full hi haurà d'escriure aquests elements, però també el número del seu grup (de l'1 al 5) i de quina situació es tractava (pares, Administració...).

A continuació teniu algunes propostes de com exposar unes mateixes idees en funció del temps que tingueu i de l'interlocutor. No prengueu aquests exemples com una proposta tancada i fixa, sinó com una guia orientativa.

Pares i mares

Ets un pare/mare que véns a dur el teu fill a l'agrupament. Te n'han parlat a l'escola, ja que alguns nens de la classe dels *Piratas del Caribe* també hi van. Del cau t'interessa saber, sobretot, quin **temps** implica per al teu fill i per a tu, si són **cristians** (perquè tu havies anat a un agrupament de Minyons i no et va fer el pes, tot i que valores molt positivament l'experiència), si duen **camisa i xapes** i el preu de la **quota**.

- Si et parlen de **valors**, surt una mica per la tangent, dient que ja els coneixes (clar, tu ja havies estat escolta) i preguntant alguna banalitat com ara si als campaments han de dur barnús.
- Si **no** et parlen d'**escoltisme**, comenta'ls que això és molt semblant a l'esplai del barri del costat, on també has anat a demanar informació.
- Si et parlen d'**activitats**, pregunta'ls si fan tallers de plàstica com a l'escola.

Quan parlin de **campaments**, qüestiona'ls el tema de les **tendes: si van** amb tendes, perquè és una mica perillós estar a la intempèrie; **si no hi van**, que per què (pots agafar un *Tip de viure* i fer referència a l'austeritat i a l'estima a l'entorn natural.).

Regidor de Joventut

Ets el regidor de joventut del barri de l'agrupament. N'has sentit a parlar, sobretot per les demandes de subvenció que presenten, uns *totxots* considerables, però mai els has vist la cara, ni el fulard, ni saps on fan cau. Res de res, vaja. Així doncs, és la primera vegada que et trobes amb l'agrupament.

Sigues políticament correcte i pregunta'ls com estan al barri: si estan bé al **local** on són (a veure si et convencen de la importància de tenir un local propi i condicionat per a l'agrupament), si tenen relacions amb l'esplai que hi ha (que el teu nebot hi va), si fan les mateixes activitats..., si en tenen amb la resta d'entitats, amb els veïns...

Si no t'ho expliquen, pregunta'ls com d'**arrelats** estan al barri: si és el seu medi de treball, si hi estan **implicats**, en quina mesura (totes les unitats?, els caps?).

Pregunta'ls qui és el que **mana** a l'agrupament, com estan estructurats internament.

Premsa

Ets el periodista del mitjà local, el que està més a la vora de l'agrupament, i tot i així, no n'has sentit a parlar gaire (excepte per una notícia que tu mateix vas treure fa un any quan, fent una botifarrada, es van carregar una rajola del terra de la plaça de l'església). Ara has quedat amb ells perquè estan celebrant el seu 15è aniversari i han organitzat una xerrada sobre educar en la participació i el seu paper al barri. Estaria molt bé que hi posessis aquell interès relatiu dels periodistes. ☺

Adreça't a ells com a agrupació. Quan et deixin clar que són un **agrupament**, refereix-te a ells com a "els escoltes catalans". Pregunta'ls per les seves finalitats com a entitat, qui forma part "dels escoltes catalans", com estan **estructurats** territorialment, quants **membres** té l'agrupament i quants l'associació, quants anys fa que hi són com a agrupament i com a entitat, i finalment quina contribució social fan (aquí pots anar tancant la llibreta per apuntar les respostes).

Escola

Ets el director del CEIP del barri. Saps que alguns dels teus alumnes (inclòs el nebot del regidor de joventut) van a l'agrupament. Has acceptat la trobada que et van demanar fa cosa de dos mesos per tal de presentar-te el projecte. Estàs esperant que et portin un repertori aclaridor de qui són, perquè has sentit a parlar molt de la tasca educativa que fan a l'agrupament, però no ho acabes de veure clar.

Pregunta'ls quina és la finalitat de l'agrupament. Quan parlin d'**educar**, comenta que l'educació es dóna a l'escola; de quin tipus d'educació estan parlant? Quin **tipus d'activitats** fan? Pregunta el perquè de les **etapes educatives.**

Amic de la universitat

Ets el company de classe d'un dels caps del cau. Cada dos per tres el veus com rep trucades d'un o altre per mil i una coses: que si s'ha d'entregar la subvenció, que s'ha d'endreçar la sala de material, que s'ha de preparar el cau de dissabte, el *Marxant de campaments* i un munt de coses més. Tu per la teva banda no en tens ni idea de què carai fa en el fons en aquell lloc. Un dia proves a preguntar-li, fent una mica de mofa del munt de temps que destina a tot això. Digues-li que heu d'entregar un treball per dilluns i que no pot ser que dissabte a la tarda hagi de fer cau i diumenge al matí hagi quedat per endreçar el material, perquè amb una tarda de diumenge no l'acabareu pas.

Pregunta-li quant **temps** dedica al cau. Pregunta-li **per què** ho fa. Quant **cobra** (posa't les mans al cap en sentir "voluntari"). Per què **educar** i no militar en una altra entitat? Digues-li que tu **també transformes el teu entorn** militant al sindicat d'estudiants (a veure si parla del fet integral de l'educació).

A continuació es faciliten una sèrie de preguntes i idees claus que ajudaran en la tasca de l'observador a les situacions exposades anteriorment.

1. S'ha parlat de marc ideològic o principis?

Laïcitat (actitud de respecte a la diversitat de creences i pensaments), **coeducació** (educació no en funció dels rols sexuals, aprendre conjuntament), **catalanitat** (identitat pròpia i element de cohesió; pas previ a conèixer i estimar la pluralitat d'identitats i cultures del planeta):

TRIPLE CONDICIÓ D'EC:

ASSOCIACIÓ (voluntaris, implicació en la construcció-transformació social, estructura democràtica), **EDUCATIVA** (agent educador, infants i joves autònoms, caps eduquen des de la gratuïtat i viuen l'educació com a procés d'aprenentatge); **JUVENIL** (moviment juvenil, fet per joves per a joves).

2. S'ha parlat de projecte educatiu?

- **Valors:** esforç, respecte tant de la pròpia persona com dels que l'envolten, sinceritat, honestedat, responsabilitat, solidaritat, participació a la vida col·lectiva, sensibilitat i estima de la natura, austeritat, alegria i optimisme, estima pel país i compromís.

- **Dimensió internacional:** moviment mundial de joves més gran del món; treball de la dimensió internacional = contacte i coneixença d'altres realitats i cultures; obertura de l'associació a tots els infants i joves sense distinció de creença, origen o ètnia.

- **Participació social i solidaritat:** implicació social per a la construcció d'una societat més justa; àmbits de participació nacional/EC i local/agrupament; treball conjunt amb altres entitats (excursionistes, de cooperació, mediambientals, d'innovació social).

- **Democràcia:** associació formada per joves i per a joves, assemblea, espais de participació…

- **Estima i defensa de la natura. Presència territorial:** 40 agrupaments escoltes al país, divisió per vegueries; activitats de cau, excursions i campaments; activitats que es desenvolupen a la natura; EC se'n sent part i se'n responsabilitza preservant el medi natural.

3. S'ha parlat de metodologia?

- **Etapes educatives:** organització per unitats, facilitar la tasca educativa, metodologia més adequada segons l'edat.

- **Programes i activitats:** marc social (entorn proper i contacte amb la natura), activitats motivadores, servei a la comunitat.

  Compromís dels membres: acceptar responsabilitats concretes envers la vida i el funcionament del grup, i els valors de l'escoltisme.

- **Ambientacions i joc:** centre d'interès; despertar l'interès de l'infant amb ambientacions per tal de voler formar part activa de les activitats i els projectes.

- **Símbols d'identitat:** el fulard i l'emblema d'EC, identificar el moviment i reforçar el sentiment i la cohesió de grup.

- **Marc social i marc natural:** activitats fetes per al coneixement de l'entorn més proper i de l'entorn natural; actuar localment i pensar globalment.

Podeu recollir el que hagi proposat cada grup i situació, en una graella buida com aquesta:

GRAELLA d'INTERLOCUTORS:

INTERLOCUTOR	CANAL	MISSATGE	IDEA CLAU
IES-CEIP Mestres	reunió material de suport	complementarietat agents educatius educació integral etapes educatives projecte educatiu i valors paper caps-compromís i voluntariat agent educatiu: EC	AGENT EDUCATIU
Premsa-periodista	entrevista articles escrits nota de premsa fotos i escrit	tema concret, fet noticiable molt clar què hi volem dir intentar eixamplar l'expliacació qui sóm, què fem	PARTICIPACIÓ
Ajuntament-regidoria	reunió	projecte clar l'associació en general, moviment internacional què volem, tenir-ho clar	ASSOCIACIÓ
Amics i Joves	espais informals	no cobrem què rebem a canvi: experiència, vivència altres associacions juvenils participar activament estar convençut	MOVIMENT JUVENIL
Pares i Mares	a partir de preguntes reunió	mètode diferències amb altres propostes educatives de lleure principis de l'associació projecte educatiu seguretat i formació responsabilitat caps i voluntariat símbols compromís	INFANT/JOVE

Es poden analitzar les debilitats i oportunitats de tots aquests interlocutors, per poder elaborar una estratègia per millorar la nostra imatge.

EINA 4: Coneguem les associacions del nostre entorn

Tal i com s'ha explicat en diversos apartats del document, és important establir vincles amb altres agents socials per tal de beneficiar-nos i donar-nos suport mútuament, és a dir, treballar conjuntament.

Aquesta eina pretén donar un cop de mà en el procés de conèixer un d'aquests agents que conviuen en el nostre entorn local, les associacions, i reflexionar sobre què ens poden aportar i què podem aportar-hi nosaltres com agrupament.

Els objectius que es proposen són:

- Conèixer les associacions que hi ha en el nostre entorn local.
- Reflexionar sobre les aportacions que poden realitzar a l'agrupament.
- Analitzar què aportem com a agrupament entrant a formar part de la xarxa associativa.

Desenvolupament de l'activitat

En un paper d'embalar, fem amb el grup una classificació de les associacions de la nostra ciutat o poble. La persona que dinamitzi haurà de tenir en compte que potser el Consell no coneix totes les associacions que hi ha; per tant, s'haurà de documentar abans. Un cop heu enumerat totes les associacions i les heu ordenat per finalitats, col·loqueu-vos en rotllana per començar a parlar a través de la pregunta: què poden aportar a l'agrupament la resta d'associacions de la ciutat o poble?

Durant 30 minuts, intenteu aportar arguments sobre quines són les possibilitats que teniu per compartir amb la resta del teixit associatiu.

Finalment, la persona que dinamitzi aportarà una visió més general sobre què és la xarxa associativa, amb exemples d'altres poblacions.

Per acabar us proposem algunes preguntes per pensar:

- Cal que coneguem les associacions que ens envolten?
- Podem treballar conjuntament amb aquestes associacions per enriquir el nostre projecte educatiu?
- Què podem aconseguir fent xarxa associativa?

EINA 5: Complicitats i tensions, què passa a l'entorn social de l'agrupament?

Continuant amb l'ambientació de la primera eina anterior, a continuació es presenta una dinàmica que pretén analitzar el paper de les relacions exteriors de l'agrupament, alhora que intenta fomentar el discurs de l'agrupament.

Els objectius que planteja aquesta eina s'enumeren a continuació:

- Reflexionar sobre per a què serveixen les relacions exteriors a l'agrupament, i veure què se'n pot treure.
- Adonar-se que la implicació social en el nostre entorn és una cosa que es pot fer com a agrupament i que, a més de contribuir a la millora de la societat, és una eina pedagògica d'educació en la participació.
- Identificar amb quins actors ens relacionem actualment, veure què ens reporta, si ho estem fent prou bé i què més en podríem treure.
- Aprendre a explicar el projecte de l'agrupament, la diferenciació entre serveis educatius de lleure (casals) i associacionisme educatiu (cau), què és l'educació en valors, per a què serveix un agrupament escolta, etc.

La **metodologia** de la dinàmica torna a ser la mateixa que en l'eina anterior: un joc de rol en què els diferents grups negocien entre ells per tal d'assolir els seus objectius i un moderador que va dirigint les fases del joc alhora que pressiona els grups perquè se'ls acaba el temps i modera l'avaluació i l'extracció de conclusions finals de la dinàmica.

L'ambientació torna a girar entorn del tema del local de l'agrupament, però veureu que ara hi intervenen més agents que en el cas anterior:

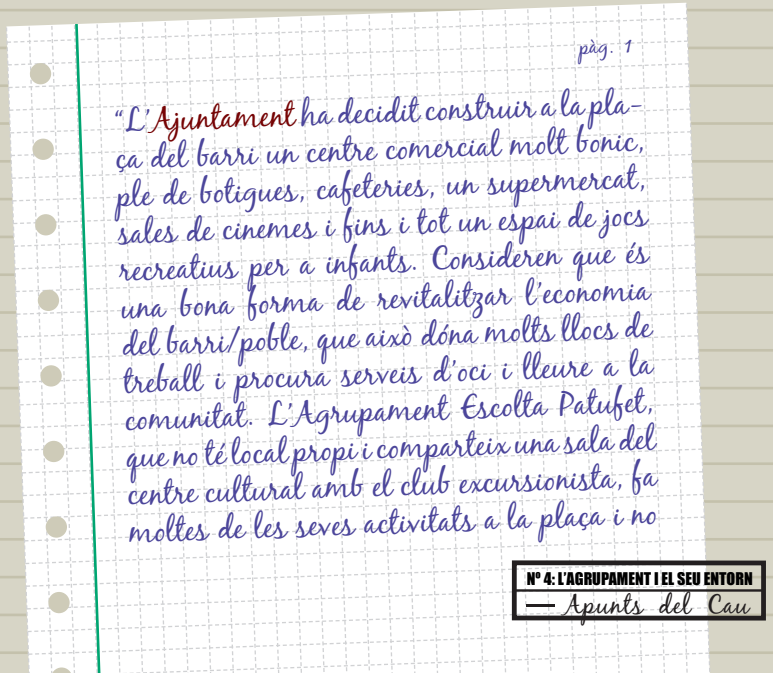
pàg. 1

"L'Ajuntament ha decidit construir a la plaça del barri un centre comercial molt bonic, ple de botigues, cafeteries, un supermercat, sales de cinemes i fins i tot un espai de jocs recreatius per a infants. Consideren que és una bona forma de revitalitzar l'economia del barri/poble, que això dóna molts llocs de treball i procura serveis d'oci i lleure a la comunitat. L'Agrupament Escolta Patufet, que no té local propi i comparteix una sala del centre cultural amb el club excursionista, fa moltes de les seves activitats a la plaça i no

Nº 4: L'AGRUPAMENT I EL SEU ENTORN
— Apunts del Cau

pàg. 2

veu massa clar on podrà seguir fent les seves activitats exteriors de cau. El club excursionista veu que la mítica paret on sempre han fet els ràpels desapareix de la plaça, i es pregunta si no podrien mantenir-la, perquè té un valor històric interessant. A més a més, ja fa uns anys que l'Ajuntament ha promès que construiran un altre centre cultural per tal que no hi hagi tanta aglomeració i les associacions tinguin més espais, però sembla que el pla torna a estar postposat. La premsa local, una miqueta sensacionalista, està a l'aguait de tot i no perd ocasió per criticar uns o altres i generar escàndols. Vol investigar què pensa la ciutadania dels moviments de l'Ajuntament i està oberta a fer un reportatge del tema."

Desenvolupament de l'activitat

Es fan quatre grups i cadascun representarà un agent diferent. El moderador presentarà la situació i a continuació els grups actuaran primer separadament i després amb cada un dels altres tres grups. Aquests quatre grups són:

— Agrupament escolta
— Ajuntament/Consell de Districte
— Premsa
— Club excursionista

Després de presentar aquesta situació, demaneu als diferents grups que es col·loquin a les seves respectives cantonades per tal de començar, i que enganxin la seva cartolina a terra. L'espai del joc queda així:

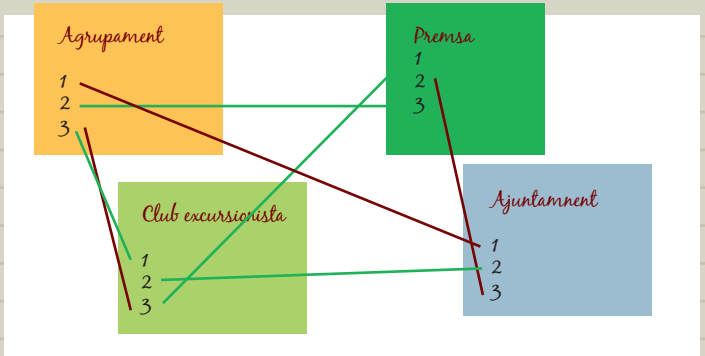

Fase 1: Preparació (15 minuts)

Cada grup pensa i discuteix internament què vol demanar als altres tres i què pot oferir "a canvi". En una cartolina hi fa tres columnes, cada una referida a un dels altres tres grups. A cada una hi posa el què vol demanar o el que vol aconseguir de l'altre grup. La persona que modera passeja entre els grups per donar idees i resoldre dubtes.

Fase 2: Negociació (25 minuts)

Hi ha tres negociacions. De forma bilateralment cada grup comença a negociar amb els altres. Quan obté una de les seves demandes posa un fil verd que va de la seva demanda a la cartolina de l'altre grup. Quan no ho aconsegueix hi posa un fil vermell.

- El club excursionista negocia amb l'agrupament i l'Ajuntament negocia amb la premsa (8 minuts).
- El club excursionista negocia amb l'Ajuntament i l'agrupament negocia amb la premsa (8 minuts).
- L'agrupament negocia amb l'Ajuntament i el club excursionista negocia amb la premsa (8 minuts).

Fase 3: Avaluació (15 minuts)

Per dur a terme la fase d'avaluació, tothom es posa en rotllana. Amb la dinamització del moderador, que intenta que vagin sortint les diferents qüestions, cada grup explica com s'ha sentit durant les seves negociacions: què li ha costat més, què ha pogut aconseguir, què se li demanava, on podia cedir i on no, amb quin actor trobava més complicitats...

Es tracta que, amb l'avaluació, els i les participants reflexionin sobre els resultats i, sobretot, que tothom avaluï com ha respost l'agrupament escolta davant dels altres grups. Es presentava correctament? Tenia arguments treballats? Quines mancances tenim quan anem a presentar l'agrupament a diferents llocs? Cal un discurs diferent segons on anem?

EINA 6: Els centres educatius; possibilitats

Un altre agent social que forma part del nostre entorn local i amb el qual compartim la tasca educativa són els centres educatius. De la mateixa manera que l'eina 4 tenia el propòsit de donar suport a l'hora de conèixer les associacions que ens envolten, aquesta dinàmica té la mateixa finalitat, però enfocada als centres educatius.

Per tant, els objectius que es plantegen són:

- Conèixer els centres educatius que hi ha al nostre entorn local.
- Reflexionar què poden aportar a l'agrupament.
- Analitzar què aportem com a agrupament als centres educatius.

Desenvolupament de l'activitat

Primerament es realitza una anàlisi de tots els centres educatius que hi ha. Les persones del grup els enumeren i s'apunten en un paper. La persona que dinamitzi prèviament s'haurà d'informar de tots els centres educatius perquè no se'n deixin cap.

En segon lloc, quan tinguem el recull de centres, els participants hauran d'escriure, a títol individual i en diferents papers, què creuen que com agrupament es pot aportar a un centre educatiu i a l'inrevés. Es donen cinc minuts i s'enganxen les aportacions al lloc corresponent del paper d'embalar.

La persona que dinamitza comenta amb el grup els aspectes que han sortit i es fa una posada en comú.

Alguns aspectes per pensar

- Enriquiment del treball amb centres educatius.
- La combinació educació formal i no formal, és viable?
- La relació d'ajuda entre educadors d'un mateix col·lectiu.

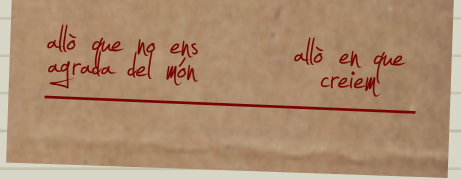

EINA 7: Dinàmica dels valors

Aquesta dinàmica pot servir per fer una petita introducció del *Dossier verd*. La dinàmica està enfocada per treballar els valors que recull el dossier, però sense explicitar-los.

Els objectius que es pretenen assolir són:

- Analitzar la realitat social que ens envolta.
- Reflexionar sobre els valors del *Dossier verd*.
- Reflexionar sobre la relació entre els valors de l'escoltisme i el treball a les unitats i a l'agrupament.

Desenvolupament

Dividirem el paper kraft en dues columnes, **"allò que no ens agrada"** i "**allò en què creiem**".

Tots els participants de la dinàmica han d'expressar allò que no els agrada de la realitat social que els envolta, allò que no els agrada del món: és necessari que ho expressin amb una sola paraula (per ex.: individualisme). Ho aniran apuntant a la columna **"**allò que no ens agrada" quan se'ls vagin acudint amb els retoladors que se'ls repartiran.

Un cop acabada la primera part, es demanarà a tothom que expressi amb què combatrien cadascuna de les coses que han apuntat que no els agraden del món. Per exemple, seguint l'exemple anterior, "treball en equip" per combatre l'individualisme). Ho aniran apuntant igual que en l'anterior punt, quan se'ls vagin acudint amb els retoladors, a l'apartat "allò en què creiem".

Un cop plenes les dues columnes, la persona que ho dinamitzi proposarà sintetitzar els termes de la columna "allò en què creiem" per tal d'agrupar-los conceptualment. Per exemple, si ha sorgit "treball en equip" i "treball conjunt" (o d'altres menys semblants, però en la mateixa línia), els podem agrupar en ser solidari (valor del dossier). La dinamitzadora animarà els participants a fer el mateix exercici.

En aquest moment consultarem el *Dossier verd* per tal comparar els valors que hi ha amb els que estem sintetitzant conceptualment. És interessant que la persona que ho dinamitzi s'hi vagi referint (al *Dossier verd)* alhora que van sorgint els conceptes de la síntesi de tot el que hem anat dient a la columna "allò en què creiem".

Finalment, haurem vist quins punts de la societat que no ens agrada podem treballar amb els valors, objectius de la nostra entitat. D'aquesta manera es van perfilant quins són els punts forts de la nostra associació com a entitat de repercussió a la societat: la transformació social.

Aquesta dinàmica ens ajudarà també a crear una visió global del nostre entorn i a ratificar la importància de l'entitat a l'entorn.

EINA 8: Treballar en xarxa

La voluntat de l'agrupament de treballar en xarxa respon a una inquietud per part del Consell que de vegades és difícil que sorgeixi espontàniament.

Aquesta eina per al Consell pretén donar alguns elements de reflexió sobre quines raons poden fer que vulguem treballar en xarxa.

Els objectius que es plantegen són:

- Adonar-se com els objectius personals esdevenen objectius col·lectius.
- Visualitzar l'agrupament com una peça del seu entorn, amb una voluntat d'incidència com la tenen altres agents.
- Reflexionar sobre les aportacions que pot realitzar l'agrupament al seu entorn.
- Analitzar els reptes i les potencialitats de construir una xarxa amb els altres agents educatius i juvenils del nostre entorn.

Desenvolupament de l'activitat

1. Explicació

En primer lloc, la persona que dinamitza demanarà que s'apilin totes les cadires al centre de la sala, de manera més o menys endreçada. Si no tenim cadires, o si ho fem en un espai que no sigui tancat, podem fer-ho demanant que tothom hi posi les seves sabates.

Un cop fet això, ens posarem tots en rotllana al voltant de les cadires. El dinamitzador repartirà a cada persona un rol i demanarà que es llegeixi en silenci i que no es comparteixi el que hi diu fins que ell no ho digui.

ROLS:

«Has de dur les cadires a fora de la sala.»
«Has de dur les cadires al costat de la finestra.»
«Has de dur les cadires al costat del quadre/pissarra/armari...»

Un cop repartits els rols, el dinamitzador donarà quatre indicacions: la primera, que han d'acomplir la seva missió (el que diu al rol) per a totes les cadires; la segona, que tenen un temps límit per assolir el seu objectiu i que el dinamitzador els indicarà quant temps els queda; la tercera, que han de dur a terme la seva missió agafant les cadires d'una en una (no s'hi val una pila); i la quarta, tenint en compte la tercera indicació, que poden fer-ho com vulguin.

2. Desenvolupament de l'activitat

En aquest moment, la persona que dinamitza indica al grup que ja pot començar el joc per assolir el seu objectiu.

Cada persona anirà agafant cadires i duent-les al lloc que s'indica al seu rol i, a mesura que ho faci, s'anirà trobant d'altres que fan el mateix. És un procés ràpid, així que amb un minut i mig d'acció n'hi ha prou perquè es conformin grups i es facin estratègies de joc per assolir els objectius que hi ha a la dinàmica.

3. Final del joc

Quan haguem aturat el temps de joc, demanarem a tothom que torni a la rotllana inicial i farem algunes preguntes.

- En relació amb quina sensació han tingut durant el joc: poden sorgir aportacions com «caos», «excitació», «moviment», «frustració», etc.
- En relació amb què ha succeït, cadascú explicarà el seu procés al joc: aportacions com «estratègia en grup», «robatoris», etc.
- En relació amb quin objectiu tenien: veurem que hi havia 3 objectius diferents i que tothom tenia un d'aquests objectius. En quin moment ens hem adonat que hi havia els mateixos objectius durant el joc? Els podríem haver conegut en algun altre moment que no fos durant el joc? Paper de la comunicació.

En relació amb si s'ha assolit l'objectiu que tenia cadascú, com s'hagués pogut assolir? Tenint en compte la renúncia d'una part de les cadires, dividint-les en parts iguals, canviant-les de lloc cada cert temps...

Idees per reflexionar...

Un cop finalitzada aquesta activitat, es poden encetar a Consell alguns debats relacionats amb els objectius de l'agrupament per a l'entorn i els d'altres entitats que coneguem de caire semblant.

El dinamitzador pot fer algunes preguntes obertes per mirar de plasmar en un nivell més real el que ha succeït en aquest joc, i que ens ajudin a veure quin paper juga l'agrupament. Així, s'explicarà que podríem pensar que cada grup amb un mateix objectiu de joc constituïa una entitat, i que les cadires eren els infants i joves a qui volem adreçar la nostra activitat. Ens preguntarem:

- Si haguéssim conegut els objectius dels altres prèviament, com s'hagués desenvolupat la nostra relació?
- Què ens pot aportar de positiu conèixer altres entitats que treballen amb infants i joves? Què hi podem aportar nosaltres?
- Quin treball conjunt considereu que es podria fer amb entitats que tinguin objectius semblants als nostres i que actuïn en el mateix entorn local?

En una situació desfavorable compartida per nosaltres i les altres dues entitats, com per exemple, la mancança d'un local que ens impossibilita dur a terme les activitats tal i com les voldríem, el fet de compartir i dialogar amb els altres, ens aportaria quelcom?

EINA 9: Distància envers els altres agents

A continuació es presenta una dinàmica per fer a consell que pretén incitar el debat entorn de les relacions que mantenim amb altres agents.

Els objectius d'aquesta eina són:

- Adonar-nos del tipus de relació que mantenim amb els diversos agents que ens envolten.
- Fomentar l'enfortiment de les relacions amb aquests agents que ens envolten.

Desenvolupament de l'activitat

Cadascú ha d'escriure dins d'un cercle al centre d'un paper el nom de l'agrupament. A continuació escrivim, també dins de cercles, els noms dels diferents agents amb què tenim relació; ja sigui perquè es troben al nostre entorn o perquè realitzen projectes semblants als nostres. Aquests agents els situarem més o menys a prop de l'agrupament en funció de la distància a la qual sentim que es troben de l'agrupament.

Per exemple:

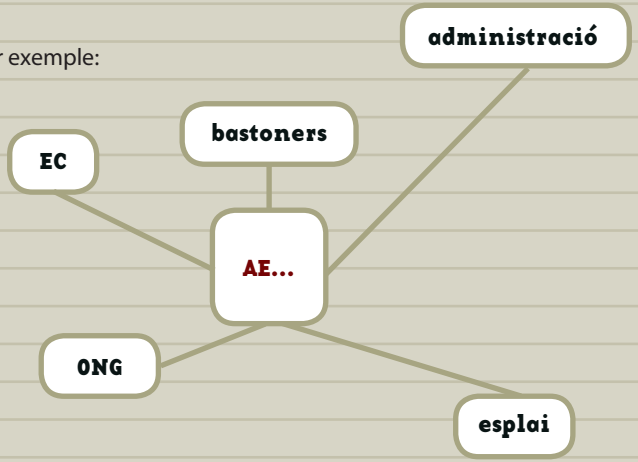

Debat i reflexió

A partir dels dibuixos comença el debat. Cadascú mostra el seu dibuix i explica perquè ha situat uns agents més propers o més llunyans. Es tracta de reflexionar sobre si és necessari escurçar o no aquestes distàncies i com ho podríem fer.

EINA 10: Pla de comunicació

En el moment en què ens comuniquem com a agrupament és important disposar d'un pla de comunicació que ens serveixi de guia de les accions a realitzar.

Aquesta eina ens dóna unes idees per dissenyar aquest pla de comunicació i, posteriorment, un calendari que estableixi els terminis.

Té com a objectius:

- Reflexionar sobre la comunicabilitat dels objectius que ens plantegem com a agrupament.
- Elaborar un pla de comunicació anual per a l'agrupament.

Desenvolupament de l'activitat

Per començar a treballar, caldrà que el Consell hagi definit els objectius anuals de l'agrupament. Això ens permetrà acotar quines són les prioritats de i també on cal posar l'accent de la comunicació.

Proposem que per fer aquest treball a Consell, es facin tants grups com objectius d'agrupament s'hagin definit. Cada grup tindrà assignat un objectiu d'agrupament, que haurà de desglossar a la següent graella:

Què volem fer a l'AE?	Què cal comunicar?	Per què?	A qui va dirigit?	On?	Quan?	Com ho farem?
Objectiu AE 1						
Objectiu AE 2						
...						

Per fer aquest exercici, cada grup haurà de disposar de prou temps (30-40 minuts) per fer una proposta d'accions a desenvolupar. Penseu que cada objectiu comptarà probablement amb més d'una acció de comunicació.

Algunes preguntes interessants per fer-vos durant aquest exercici podrien ser:

Què?
- Què volem dir?
- Quin és el tema?
- Coneixem bé el tema?
- Hem triat la persona més adequada per parlar sobre aquest tema?

Per què?
- Per què necessitem dir-ho?
- Per quin motiu volem parlar?

Qui?
- Quina relació hi ha amb el receptor?
- Quin és el seu interès per rebre el missatge?
- Qui hi parla?
- És la persona adequada?

On?
- Quin és el context?
- Hi ha altres missatges que es transmetin en aquest mateix espai?
- Es poden confondre amb el nostre?
  És el lloc més adequat per a l'ocasió?

Quan?
- Quan ho direm?
- És el moment oportú?

Com?
- Com ho direm?
- Quin vocabulari és el més adient?
- Quin és el format que farem servir? Oral, escrit, audiovisual?
- De quins recursos disposem?
- Quin material de suport farem servir?

Un cop s'hagin acabat de treballar els objectius per grups serà el moment de posar-ho en comú. En plenari, tot el Consell discutirà les propostes fetes per cada grup i acordarà les accions definitives a fer. Un cop finalitzada aquesta tasca, la graella resultant dibuixarà el pla de comunicació anual de l'AE.

Proposem que, un cop fet això, situeu al calendari totes les accions resultants amb l'objectiu de poder planificar la feina amb temps.

Idees per reflexionar...

Per què?

- Quan volem comunicar quelcom sempre és per algun motiu concret. Cal tenir clar aquest motiu abans d'iniciar el procés comunicatiu i veure si es correspon amb la manera de dur-lo a terme. L'aplicació pot variar molt si, per exemple, es tracta d'una comunicació puntual lligada a un esdeveniment concret o si es tracta d'un projecte a més llarg termini.

Qui?

- L'empatia és un factor molt important en la comunicació: la capacitat de pensar i sentir el mateix que la persona a la qual ens volem dirigir és clau perquè aquest missatge tingui un major impacte.

Què?

- El contingut del missatge de vegades també en determinarà la forma. Hem de vigilar l'excés d'informació innecessària, ja que pot ser tan perjudicial com la manca d'aquesta.

On?

- El context o l'espai físic on es transmet el missatge també és un factor decisiu en el resultat de la comunicació; si es tracta d'un lloc amb poca llum, qualsevol element visual quedarà desaprofitat; si hi ha un ambient sorollós, un material audiovisual es veurà minvat; si hem de parlar, cal garantir que tothom ens pugui sentir i que ens escolti.

Quan?

- El moment va associat també al públic objectiu. Cal preguntar-se si en aquell moment arribarem millor a qui volem que siguin els destinataris del missatge. D'altra banda, ens hem de preguntar si hem tingut en compte els esdeveniments recents o els que poden venir a continuació. Això ens evitarà possibles malentesos o confusions. Ser previsor ens evitarà enfrontar-nos a coses que s'escapen del nostre control i haver de donar més explicacions del compte.

Com?

- És important vetllar per la forma del missatge; el to i la manera d'expressar-nos aporta un significat que pot contradir o reforçar allò que volem transmetre. En els materials escrits hem de vigilar, no només la gramàtica i l'ortografia, sinó també el vocabulari. En els formats visuals hem de tenir en compte que la imatge és el reflex de la nostra identitat.

Aquesta eina ha estat extreta i adaptada de "Representing The Scout Movement. World Scout Bureau, Communications & Mediа", setembre de 2006.

EINA 11: Educar en la participació

Al llarg d'aquest document hem parlat en diverses ocasions de l'actitud que cal prendre per tal de participar, i de com l'agrupament educa per tal de tenir aquesta inquietud per participar.

Aquesta dinàmica vol ser un tastet de què vol dir a nivell metodològic el treball de la participació a les unitats per, així, poder plantejar un treball de coherència amb la progressió del treball de la participació a les etapes educatives.

Objectius

- Reflexionar sobre la importància de la coherència entre etapes educatives del treball d'educació en la participació.
- Conèixer quines eines metodològiques farem servir per tal de treballar la participació a les unitats.
- Reflexionar sobre el rol de l'educador en l'actitud participativa.

Desenvolupament de l'activitat

El dinamitzador proposarà llegir l'apartat *A1. La implicació en el nostre entorn* d'aquest document a mode introductori del tema sobre el qual desenvoluparem la dinàmica.

Es faran quatre petits grups. El dinamitzador atorgarà a cada grup la responsabilitat de fer una activitat per a una unitat en concret.

Aquesta activitat haurà de crear-se arran d'un fet que l'agrupament decideix treballar, que hagi succeït recentment al barri/poble. Si no tenim un exemple concret, podem posar una situació fictícia en què s'hagi construït un abocador als afores del poble i que, en tant que això afecta a la vida del poble i de l'agrupament, decidim fer-ne un treball a cada unitat.

Un cop pensades les activitats, cada grup presentarà als altres l'activitat que ha pensat per a la unitat que els ha tocat.

Cada grup tindrà de suport els textos sobre com treballar la participació a cada unitat, que llegirem en plenari abans de començar a desenvolupar l'activitat:

FOLLETS, infants de 6 a 8 anys: Participar en les activitats del grup i de l'agrupament, així com en d'altres de més obertes a l'àmbit del barri o poble. Participar de l'autogestió del grup manifestant les opinions i aportant propostes al grup, així com la seva manera de sentir i opinar. Acomplir els càrrecs, amb l'ajut dels/les caps, quan s'escaigui.

LLOPS, infants de 9 a 11 anys: Aplicar criteris i normes a l'hora de valorar l'actuació individual i la del grup. Participar en l'elaboració de normes del grup i raonar-les. Aprendre a fer crítiques constructives i sense agressivitat. Constatar la importància del treball en equip. Participar en els processos de presa de decisions que s'estableixin a l'agrupament. Comprendre la importància del compromís individual i col·lectiu, pel que fa tant a realitzacions concretes com a actituds personals.

RAIERS, adolescents de 12 a 14 anys: Aplicar criteris pel que fa al funcionament del grup i aprendre a manifestar-los oportunament. Començar a aplicar criteris sobre qüestions concretes, derivades del model social i analitzar-ne les alternatives. Apropar-se a altres models socials (actuals o antics) que ajudin a entendre diferents formes de participació i paper social. Introduir-se en les interaccions pròpies d'una comunitat humana, sigui a través de la descoberta o de la participació, amb la posterior reflexió, en la vida col·lectiva més propera (barri, poble, comarca, etc.).

PIONERS, joves de 15 a 17 anys: Prendre iniciatives i participar en la vida col·lectiva a qualsevol àmbit (agrupament, barri, poble, associació, país, etc.) amb la finalitat de canviar o millorar una situació determinada. Començar a descobrir els mecanismes de la política institucional aplicant un esperit crític.

Idees per reflexionar...

- Les activitats que hem proposat han estat adequades a l'etapa educativa que els tocava? Veiem una progressió coherent entre totes quatre unitats?
- Quin paper pren la unitat a l'hora de canviar allò que no li agrada? D'incidir per millorar quelcom? S'han creat activitats on, a banda de reflexionar, es prenia una actitud crítica que feia que cada membre de la unitat, o la unitat com a grup, prenguessin una actitud de canvi?
- Quin paper juga un cap com a referent, pel que fa a l'educació en la participació? N'hi ha prou de fer activitats que comprenguin eines participatives o cal parlar de temàtiques que afecten la col·lectivitat? Els/les caps tenim una incidència amb la nostra actitud, en aquest tema?

Extret del capítol 12 «Per deixar el món millor que no l'hem trobat», d'Elena Jiménez, del llibre Educar en la política: dotze raons per a la participació en la vida pública, edició a càrrec d'Eduard Vallory.

EINA 12: El representant

En les eines anteriors, hem treballat com presentar qui som i què fem a un altre agent social o a l'Administració, però no podem anar tots els membres de l'agrupament, per exemple, a una reunió amb l'Ajuntament. És per aquest motiu que un altre aspecte important que cal tenir en compte és qui ens representa.

Així, aquesta eina pretén ser un recurs útil per escollir el nostre representant.

Els objectius de la dinàmica són els següents:

- Reflexionar sobre el paper del representant.
- Analitzar la importància de la representativitat a l'hora de prendre decisions.

Desenvolupament de l'activitat

Es fan quatre grups i es planteja el següent tema a debat: Aportar una visió sobre què és per nosaltres el compromís social des de l'agrupament i tres propostes sobre com treballar-lo, ja que al Consell dels representants s'haurà de decidir la definició de compromís social i tres propostes.

Cada grup escollirà una persona que els representi, després d'haver pensat qui ho pot fer de la millor manera. Es donen 15 minuts per treballar-ho en petit grup. Passat aquest temps, els representants de cada grup es reuneixen al mig del cercle i han de tornar a parlar del tema defensant les propostes que ha fet el seu grup i arribar a un consens. La resta observa, sense parlar, de quina manera el seu representant transmet la informació i utilitza les estratègies per defensar les opcions del seu grup. Es donen 10 minuts per realitzar aquesta part.

Quan acaba el temps, cada representant torna al seu grup i ha de transmetre què s'ha parlat (tot i que la resta ja ho hagi escoltat) intentant donar la seva visió de com està consolidant-se la decisió final. Es donen 5 minuts.

Un cop fetes les últimes aportacions es tornen a reunir els representants per acabar d'ultimar detalls. Es donen 2 minuts.

Quan la dinàmica acaba, els membres dels grups han de comentar els aspectes positius i negatius que han observat en la representativitat dels seus membres.

Per acabar, es proposen algunes preguntes per fer una reflexió:

Què necessita un bon representant?
Ens pot representar qualsevol?
Quines repercussions pot tenir una representativitat negativa?

EINA 13: Apunts bibliogràfics

Per acabar, si el document t'ha creat curiositats o inquietuds i vols més informació sobre algun tema concret dels que han anat sortint al llarg del document, aquí presentem una eina que dóna alguns recursos bibliogràfics.

Si vols més informació...	Pots llegir...
– L'ideari escolta	• Declaració de principis • Principis fonamentals de l'escoltisme, editat per la WOSM i traduït per la FCEG
– Els objectius educatius de l'associació	• Dossier verd
– El mètode escolta	• Mètode general
– Espiritualitat	• Fer-se preguntes, cercar respostes • La laïcitat en l'escoltisme. Una experiència viscuda, de la col.lecció "Reflexions en Veu Alta"
– Participació associativa	• La participació associativa genera implicació política, de la col.lecció "Reflexions en Veu Alta"
– Coeducació	• La coeducació. Una oportunitat per descobrir-nos, de la col.lecció "Reflexions en veu alta"
– Símbols d'EC	• Reglament de símbols col.lectius
– Utilitzar una pàgina web com a mitjà de comunicació	• Com fer la web del cau? COMcol.lecció
– Presentar el projecte educatiu d'EC a les famílies del cau	• Com relacionar-nos amb les mares i pares del cau, COMcol.lecció

bibliografia - bibliografia - bibliografia - bibliografia
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

BIBLIOGRAFIA UTILITZADA

Eduard Vallory i David Pérez. *La participació associativa genera implicació política*. Col.lecció "Reflexions en Veu Alta", 2003.

Eduard Vallory i Subirà. *Educar en la política*. Editorial Pòrtic, 2003 (específicament el capítol 12, a càrrec d'Elena Jiménez i Botías).

A. Sellarés. *La participació jove*. Sinergia 6. Secretaria General de Joventut.

Raül Adroher i Montserrat. *La laïcitat en l'escoltisme. Una experiència viscuda*. Col. lecció "Reflexions en Veu Alta", 1998.

Guia Què és i com es crea un consell local de joventut. Editat per Triange Jove.

Guia de dinamització d'associacions i consells locals de joventut. Editat per Triangle Jove.

Enquesta de la joventut de Catalunya 2007. Observatori Català de la Joventut; Secretaria de Joventut.

BIBLIOGRAFIA INTERNA

Conclusions dels grups de treball del IV Congrés d'Escoltes Catalans, 2009.

Conclusions dinàmica Consell General curs 2004-2005.

Eines del Pla de Qualitat d'Escoltes Catalans.

Conclusions de la TROCA, 2003.

III Congrès d'Escoltes Catalans, 1999

VINE AL CAU, AGRUPAMENT ESCOLTA

ESCOLTES CATALANS